Milliyet
ÇOCUK
7 Temmuz 1980 ● Sayı: 27 ● 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

TEMEL REİS

TOP

TEMEL'İN BUGÜN BANA YARDIM ETMESİ GEREK!
YEMEK ODASINI BOYAYACAĞIM.. AMA KİMBİLİR O NEREDEDİR.. BAHSE GİRERİM Kİ KABASAKAL İLE KAVGAYA TUTUŞMUŞTUR.

YİNE KAVGA MI EDİYORSUNUZ?
DAHA BAŞLAMADIK.
FUTBOL OYNUYORDUK!

İKİNİZDEN DE UTANIYORUM. KOSKOCA ADAMSINIZ HÂLÂ YALAN SÖYLÜYORSUNUZ!
DOĞRU SÖYLÜYORUZ.. HATTA KANITIMIZ BİLE VAR...

O DA NE? BÜCÜR!
SELAM SAFİNAZ.
© King Features Syndicate, Inc., 1977. World rights reserved.

SEN DE BU KÜÇÜCÜCÜK ÇOCUĞUN O KABA ADAMLA OYNAMASINA İZİN VERİYORSUN HA?
HAYIR ÖYLE DEĞİL!

BÜCÜR BİZİMLE OYNAMAK İÇİN DAHA ÇOK KÜÇÜK, O SADECE...

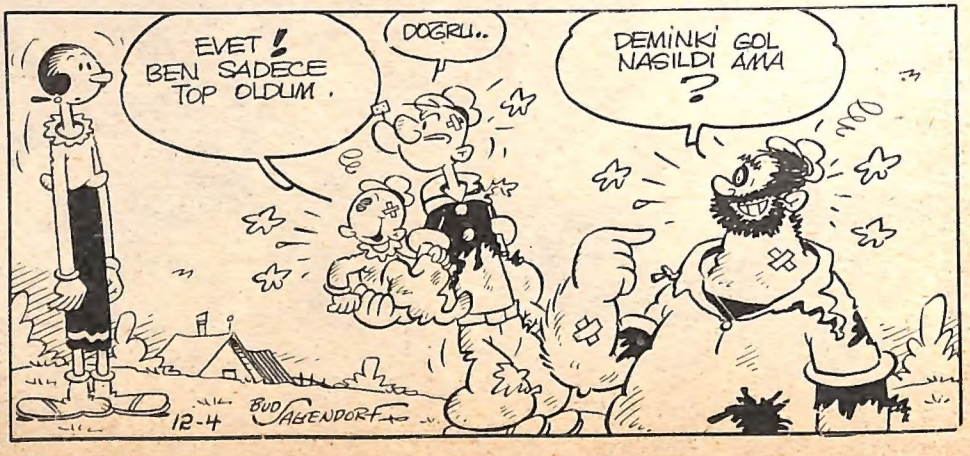
EVET! BEN SADECE TOP OLDUM.
DOĞRU..
DEMİNKİ GOL NASILDI AMA?
12-4
BUD SAHENDORF

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

7 Temmuz 1980

1980 / Sayı 27 / Sıra 371

Sahibi:
Milliyet Yayın A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL.
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL.
6 ay: 546 TL.
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Yayınları

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL

Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

SEVGİLİ çocuklar yeni bir haftada sizlerle birlikte olmaktan mutluyuz. Hepinize merhaba diyoruz.

Uçurtma yazı yarışması sonuçlandı. Bu haftadan başlayarak ödül kazanan okurlarımızın yazılarını yayımlıyoruz. Umulanın üzerinde bir ilgi gören yarışmaya birçok ilginç yazı geldi. Bunlar arasında titizlikle yapılan bir seçme sonucu 25 arkadaşınız ödüllendirildi. Ancak bu 25 yazının tümünü baştan sona yayımlamamız olanaksız. Onun için yazıların bazı bölümlerini yayımlayabileceğiz.

BAŞTANBAŞA Türkiye'de bu hafta Amasya ilimiz anlatılıyor. Bu güzel kentimizin özelliklerini ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

"Doğa ve Çocuk" başlıklı yazıda ise, size yararlı ve ilginç bir derneği tanıtıyoruz. Doğal Hayatı Koruma Derneği adlı bu kuruluş, insanın en yakın dostu olan doğanın gene insan eliyle yokedilmesine karşı çıkıyor. Hepinizin doğayı sevdiğinizden kuşkumuz yok. Ancak bu sevginin daha bilinçli olarak yararlı bir biçimde yönlendirilmesi de derneğin amaçları arasında. Yazıyı ilgiyle okuyacaksınız.

ARMAĞANLI sorulara gönderdiğiniz yanıtlarla ilgili bir uyarımız var. Bazı arkadaşlarımız derginin o sayfasını kesip, yanıtları soruların hemen altına yazarak gönderiyorlar. Derginizi kesmenizden yana değiliz. Bir yanlış anlamaya neden olmamak için belirtelim ki, soruları bir kâğıt üzerinde yanıtlayarak gönderebilirsiniz. Bunun için derginizi kesmeye gerek yok.

Hepinize sağlıklı, esenlik dolu bir hafta dileriz çocuklar...

OKURUN SESİ

● **FATİH KEMAL BÜYÜKYURTSEVER** (*Adana*): Bu dergiyi yayınladığınız için size çok teşekkür ederim. Kara taşıtlarının nitelikleri üstüne bilgi verirseniz çok sevinirim.

● **MUSTAFA ARMAĞAN ve arkadaşları** (*Uşak*): Dergimizi ilgiyle izlemekteyiz. Dergimizde güncel olay ve haftaları belirtmenizi basın ve ulaşım araçlarıyla ilgili bilgiler vermenizi dileriz.

● **ÖZLEM ÇİMEN** (*Ankara*): Dergimizi çok beğeniyorum. Her yönüyle eğitici buluyorum. Fakat bazı dileklerim var. Örneğin, bir sayfanızı değerli yerli ve yabancı ses ve güldürü sanatçılarına ayırabilir misiniz? Ayrıca yayımladığımız öyküler için size çok teşekkür ederim.

● **TANER BUDAK** (*Aydın*): Milliyet Çocuk Dergisi'ni severek okuyorum. Pratik bilgiler köşesini daha genişletirseniz memnun olurum.

● **AHMET MARTI** (*Erzincan*): Dergimizi ilgiyle izliyorum. Edebiyatımızla ilgili daha çok bilgi vermenizi dilerim.

● **OYA SERTOĞLU** (*Denizli*): Dergimizi her hafta alıyorum. Bilimsel buluşlarla ilgili öyküler ve yazı yayınlarsanız bizim için çok yararlı olur.

UZAY ÇOCUKLARI TEMBELLER ADASI

MIS TIK

BAKIN ÇOCUKLAR TEMBELLER KIYIDA TOPLANMIŞLAR!

KONUŞALIM ONLARLA...

OOO! UZAYLILAR DA İZ ÜZERİNDE...

YANLARINDA BİR DE TEMBEL VAR.

NE YAPMAK İSTİYORLAR ACABA?

DURUN OLDUĞUNUZ YERDE!

İMDAT! ALTIN ADAMLAR..

KAÇMA. ATEŞ EDERLER...

NE İSTİYORSUNUZ?

HEPİNİZ BİZİMLE MADENE GELECEKSİNİZ..

ADADA NE KADAR İNSAN VARSA MADENİ KAZACAK...

SAKIN ONLARA AKIL VERMEYİN. SİZİN İÇİN İYİ OLMAZ...

GİDİP HEPSİNİ ÖNÜME KATAYIM.

DURUN HEPSİ KIYIDA TOPLANMIŞ.. ONLARI KORKUTURSANIZ DENİZE ATLARLAR...

PANİĞE KAPILIP SUDA BOĞULABİLİRLER...

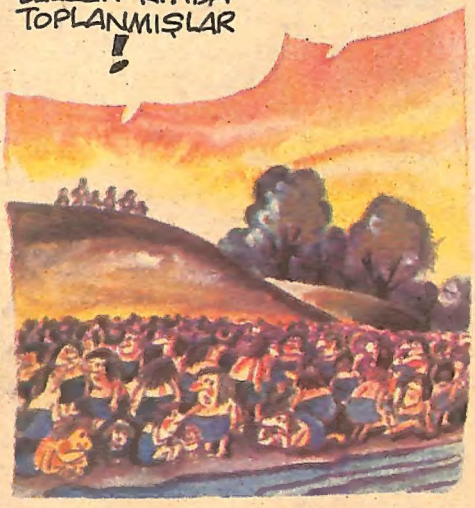

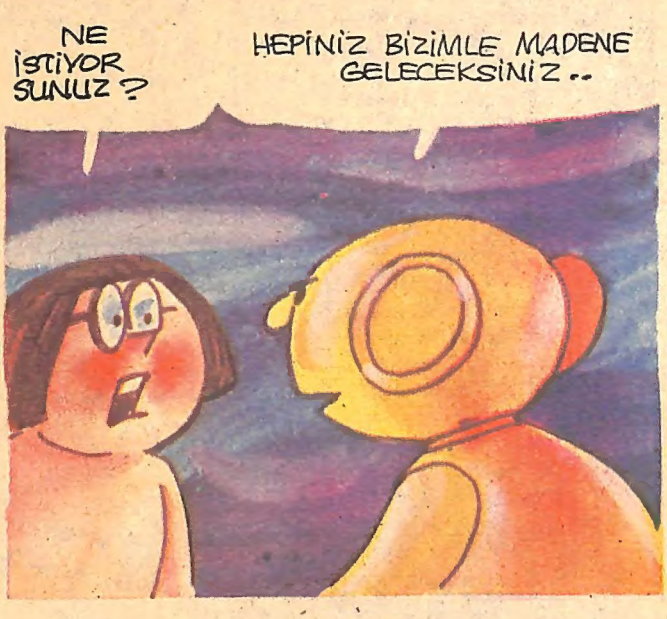

65

NE YAPALIM PEKİYİ?

KARDEŞLERİ KONUŞSUN ONLARLA...

AMA BEN ÇOK KORKUYORUM.

İSTEDİKLERİNİ YAPARSANIZ KORKMANIZA NEDEN KALMAZ.

HAYDİ KARDEŞ. YAP DEDİKLERİNİ. SONRA BİR KURTULUŞ YOLU DÜŞÜNÜRÜZ..

KARDEŞLERİM BENİ DİNLEYİN..

BU BİZİM MIŞIL ÖZLİYKU..

DİNLEYELİM BAKALIM NE DİYECEK.

ALTIN ADAMLARA YARDIM EDERSEK BİZE ZARAR VERMEYECEKLER...

NE İSTİYORLAR. ONLARA KÖTÜLÜK ETMEDİK Kİ..

NE GÜZEL UYUYORDUK.

YERİ KAZIP ALTIN ÇIKARTACAĞIZ!

ALTIN MI? O DA NE DEMEK?

GÖRÜNCE ÖĞRENİRSİNİZ.. ÇOK YARARLI BİR ŞEYDİR...

DEDİĞİNİ YAPACAĞIZ AMA ÇOCUKLARIMIZA DOKUNMAYIN..

KÖTÜ KİŞİLER DEĞİLİZ.. BU MADEN ÇOK GEREKLİ BİZE...

ÖTEKİ TEMBELLER TÜNELİ KAZIYORLARDI.

BURADAN DEĞİŞİK SESLER GELİYOR.. SANKİ ARKASI BOŞ GİBİ..

AAA! BİR DELİK AÇILDI..

GENİŞLET BAKALIM ARKASINDA NE VAR.

KOCAMAN AYDINLIK BİR YER BURASI..

BAKSANA TEPEDEN IŞIK GELİYOR..

HAFTALARCA BOŞUNA TÜNEL KAZDIK YUKARISI AÇIKMIŞ..

BU SANDIKLARDA NE VAR?

SAYIN BAY, BİLİR SANIRIM.

SAYIN BAYIM BAKIN NE BULDUK. ÖĞLE AĞIR Kİ ÇOK ZOR TAŞIYORUZ..

BİR SANDIK İÇİ ALTINLA DOLU OLMALI.

YANILMAMIŞIM ALTIN YAŞASIN, ALTIN BULDUK HEM DE İŞLENMİŞ SAF ALTIN..

AŞAĞIDA BİR ÇOK VAR BUNLARDAN...

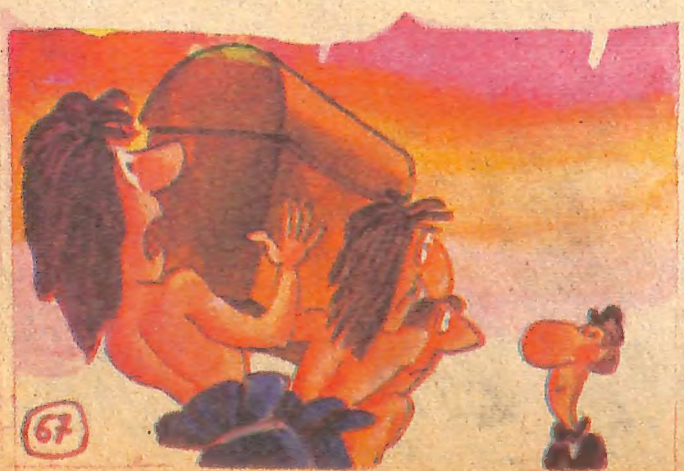

GETİRİN HEPSİNİ ; DEMİR KUŞA YÜKLEYİN...

?

MADEN ARARKEN HAZIR ALTIN BULDUM. ŞU GEZEGENİ RADARIMLA BİR TARAYAYIM BAKALIM DAHA NE KADAR ALTIN VAR..

UZUN SÜREDİR DOLAŞIYORUM . HİÇ BİR İZ YOK . DEMEK Kİ MADEN SANDIĞIMIZ BUNLARMIŞ..

KİM GETİRDİ ACABA BU GEZEGENE SANDIKLARI ? AMAAAN BANA NE HEPSİNİ ALDIM GİDİYORUM..

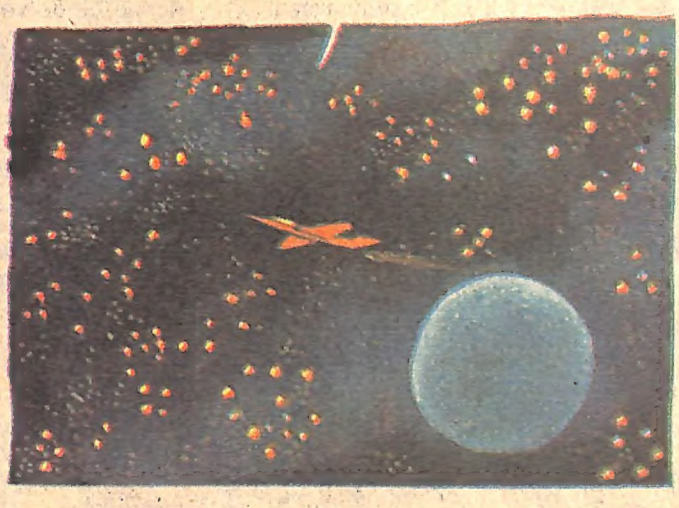

İŞTE , MADENE ULAŞTIK SONUNDA...

TAM ZAMANINDA GELDİK. BU ADAMLAR YORGUNLUKTAN BAYILMIŞ..

BA.... BANA DA BİR ŞEYLER OLUYOR .. ENERJİM BİTTİ.. ALTIN... BİRAZ ALTIN !

B... BEN DE DÜŞÜYORUM !

BEN DÜŞTÜM BİLE !

DEVAM EDECEK

ÇIKIN

ŞEVKET BİLGİSEL

TEKİR, Kemir, Semir: Bir annenin üç yavrusuydular. İstanbul dışında kurulan mahallelerin birinde, güzel bir evde, çok mutlu yaşıyorlardı. Evin büyükleri de, çocukları da seviyorlardı onları. Karınları toktu. Yerleri rahattı. Bütün günlerini oyunla geçiriyorlardı. Hele toptan pek hoşlanıyorlardı. Bir top bulunca saatlerce oynamaktan usanmıyorlardı.

Tekir hepsinden daha afacandı. Onun çektiği şutları Kemir ile Semir önleyemiyorlardı. Her seferinde gol oluyordu.

— Yaşaaa Tekir! Sen büyüyünce gerçek bir topçu olacaksın.

Onlara en çok zevk veren bir şey de, kırlara çıkıp koşmaca oynamaktı. Evden uzaklaşıyor, geniş alanlarda enine boyuna koşuyorlar ve durmadan güreşiyorlardı.

Anneleri uzaklaşmalarını hiç istemiyordu. Haylaz sokak köpeklerinin pençelerine düşmeleri pek kötü olurdu. Bundan dolayı sık sık öğüt veriyor, sırasında azarlıyordu.

— Siz daha mini minnacık yavrularsınız. Tırnaklarınız kendinizi savunacak ölçüde büyümedi. Sertleşmedi. Bakın ben bile evden ayrılmıyorum.

Afacanlar öğüt dinlemiyorlardı. Yine bildiklerini okuyorlardı.

Bir gün Tekir, kardeşlerini hırpalayarak uyandırdı.

— Kalkın tembeller! Nineler gibi ne diye uyuyorsunuz? Çıkıp top oynayalım.

— Haydi.

Topu aradılar. Bulamadılar. Evin küçük beyi Tuna, götürmüştü onu. Kimi kez okulda maç yapmak için alırdı.

— Ne yapalım?

— Topa benzer bir şey bulalım.

Odaları aradılar. Tekir, az sonra bir çıkını yuvarlayarak geldi.

— Bakın ne buldum. Büyükannenin yastığı altındaydı.

Ötekiler sevindi. Hoplayıp zıplayarak sevinçlerini belirttiler.

— Ne güzel! Düğüm uçları farenin kulaklarına benziyor.

Kıra götürdüler. Oyuna koyuldular.

Tekir ansızın irkildi. Onlara saldırmaya hazırlanan, korkunç bakışlı kara köpeği görmüştü.

— Çocuklar! Hemen kaçalım! diye bağırdı.

Korku içinde ve bütün hızları ile kaçtılar. Eve güçlükle sığındılar.

Çıkın oyun yerinde kalmıştı.

Evdekileri telâş içinde buldular. Büyükanne baygınlıklar geçiriyordu.

— Paralarım gitti! Çalındı! Yıkıldım. Öldüm. Ayyyy... Offff!

Hem bağırıyor, hem de dövünüyordu. Dudaklarının yanlarından köpükler saçılıyordu. Evin hanımı, onu yatıştırmaya çalışıyordu.

— Canın sağ olsun anneciğim! Hem sen parayı ne edeceksin? Hepimiz seni el üstünde tutuyoruz ya... Böyle olacağı belliydi. Sana yıllardan beri söylüyorum: "Para evde saklanmaz!" diye. Dediğim çıktı işte.

Bu sırada Tuna, elinde çıkınla içeri girdi.

— Buldum büyükanne! Afacanlar, oynamak için kıra götürmüşler. Alın.

— Oh çok şükür! Bana verme. Hemen onları götür. Bankaya yatır.

Anne gülüyordu:

— Haaah şöyle. Aklın başına geldi. Artık ne kedi götürür, ne hırsız çalar.

HALİT KIVANÇ SİZLERLE

NOT DEFTERİNDEN...

HANİ benim bir not defterim var ya... Şöyle tatlı, güzel sözler duyunca, okuyunca hemen oraya kaydediyorum... Hah işte, o defterde gene bir hayli söz birikti. Sıralayalım bakalım:

● Çalışkan insan için en büyük ceza, işsizliktir.

● İnekler uçabilseydi, gökten süt yağardı.

● İnsanlar bazan sahte para yapar... Ama bazan para da, sahte insanlar yaratır.

● Astronot, yurt dışına seyahate gittiğinde karısına hediye getirmek zorunda olmayan erkektir.

● Nezaket, ağzını açmadan esnemesini bilme sanatıdır.

● Akıllı adam "Niçin karanlık?" diye bağıracağına, bir mum yakar.

● Vaktinizi çalan adam borcunu tanımaz. Üstelik bu borcu hiçbir zaman da ödeyemez.

● Size yapılan en ufak bir yardımı bile hiç unutmayın!.. Fakat sizin yaptığınız en büyük yardımı, hiçbir vakit hatırlamayın!..

● Şaka yapmak, aslında çok ciddî bir sanattır.

● Yaya, arabasına park yeri bulmuş şanslı bir taşıt sahibidir.

● Aynı çiçekten arı bal çıkarır, yılan ise zehir...

● Söz gümüşse, susmak altın olsaydı!.. Spikerler aç kalırdı.

● Arkadaş, sizin hoşlanmadığınız kimselerden hoşlanmayan insandır.

● Doktorlar mikroplara karşı niçin bu kadar kötü davranıyor? Mikroplar olmasa doktorlar para kazanabilir miydi!..

● Aç ölmez ama... Obur ölür.

● Kitap, aldatmayan bir arkadaştır.

● Parasız yapılabilen tek şey, borçtur.

● Ne kadar çok yürür, ne kadar çok koşarsanız... O kadar hastalıktan kaçmış ve sağlığa ulaşmış olursunuz.

● Eskiden fabrikatörler tablo satın alabilmek için otomobil yapıyordu. Şimdi ise ressamlar otomobil almak için resim yapıyor.

● Keçileri kaçırmazsa, çobanın derdi olmaz.

● Trafik felâketi, dünden kalma insanların yarının otomobillerini önceki günden kalma caddelerde bugün kullanmalarından doğuyor.

● Dünya üstündeki her yeni şey, geleceğin bir antikasıdır belki...

● İnsanlar otomobil direksiyonu başında birbirlerini geçmek için gösterdikleri çabayı, iş alanında gösterselerdi... Toplum bugün çok daha fazla ilerlemiş olurdu.

● Bir düşmanı bağışlamak, bir dostu bağışlamaktan daha kolaydır.

● Her başlangıç zordur. Özellikle sonun başlangıcı...

● Bütün nehirler denize akar ama... Deniz gene de dolmaz.

● İnsanı sözle, hayvanı iple bağlarlar.

AĞLAYAN ASKER

Karşı tepelerin ışıkları
titriyor soğukta
şişman bir asker nöbet bekliyor
sınırın kıyısında.

Düşünüyor
çok derin ve anlamlı şeyleri
dağların kıyısındaki bir küçük evdeki
insanları ve onların sevdiklerini
asker düşünüyor
savaşı, ölümü, göçü ve ayrılığı
asker düşünüyor
ve ağlıyor.

Karanlık ve soğukta yalnız başına
ağlıyor, ağlıyor, ağlıyor.
(Neden ağlıyorsun?
canım benim, limon çiçeğim)
"Dilerim üşümezsin soğukta artık
askerler ve kimsesiz çocuklar
dilerim bilsinler onları sevdiğimi
karşı tepelerde yaşayanlar
ve çağla badem getirsinler bana
dilerim korkmasınlar silahımdan...
(Zavallıcığım, canım benim.
Ağlama n'olur
Ağlama n'olur
Barış yürekli askerciğim.)

NEŞE YAŞIN

MADAGASKAR'IN DENİZKABUKLARI

HER gün sular gelgit olayından sonra çekildiği zaman Madagaskar adasında yaşayan Tulearlılar kumsala koşarlar. Mercanlarla kaplı kıyıda denizkabukları toplarlar.

Bu çalışma sırasında bütün aile işbölümü yapar. Bu yörede denizkabuklarının hemen her türüne rastlamak olasıdır. Denizkabukları çeşitli işlerde kullanılır. Bunlardan bir türünü kabile reisleri takar. Bazı kabilelerde denizkabukları para yerine de kullanılır. Kimisi silah, kimisi ise müzik aracı yerine geçer. Bazı denizkabuklarının içine üflendiği zaman müzikli sesler çıkarır. Denizkabuklarının görünüşleri değişiktir. Bazıları balık iskeletini andırır. Venüs'ün Tarağı adlı kabuk bunlardan birisidir.

Denizkabukları genellikle süs malzemesi olarak geçerlidir. Kentlerde turistler için ilginç eşyalardır.

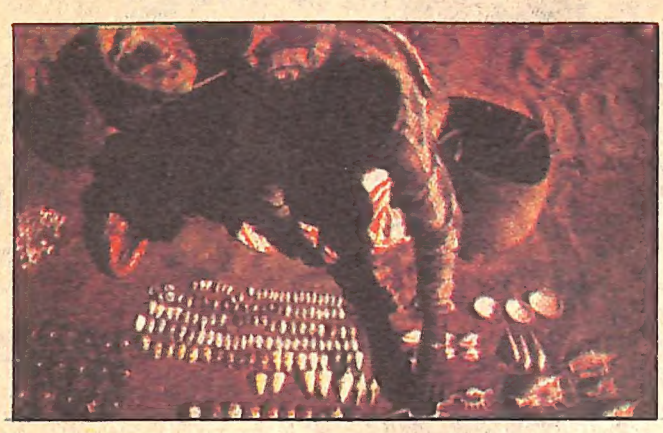

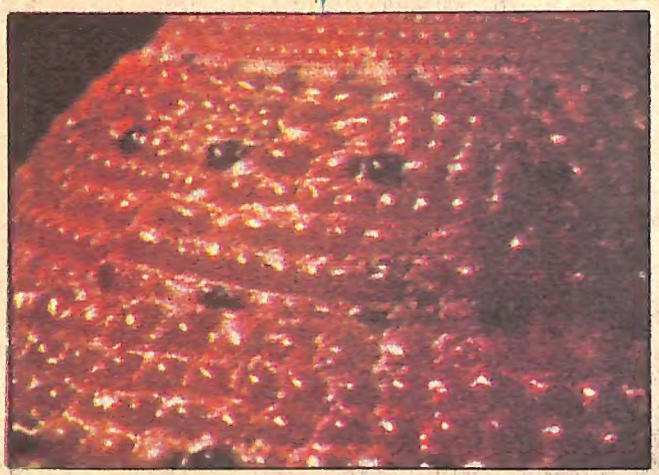

RESİMLER

Üstte solda: Fanus biçimindeki deniz kabukları. Küçük balıkları ve solucanları yiyen bu kabukların 400'e yakın türü vardır. Üstte: Turistler denizkabuklarına çok meraklıdır. Bir denizkabuğu satıcısı mallarını düzenliyor. Solda: Çilek kabuğu tıpkı çileğe benzeyen bir denizkabuğudur. Üstünde siyah benekleri vardır. Aşağıda solda: Tulerlı balıkçılar Sakalava kabilesine bağlıdır. Balık ve denizkabuğu satarak geçinirler. Altta: Bazı denizkabukları ise balık iskeletini andırırlar.

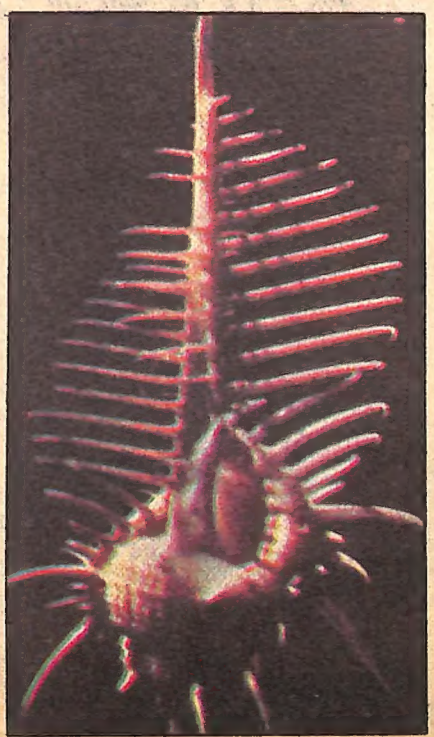

UÇURTMANIN HABERCİSİ

4

atila alpöge

SALDIRI

✱ ÖZET

Bahçede bir kenara atılmış bir uçurtma buldum. Onu onardım, boyadım, süsledim. Yepyeni bir uçurtma yaptım. Ona "Bahar Çiçeği" adını taktım. Benim yakın bir arkadaşım, bir dostum gibi oldu. Bu arada öteki mahalleden Cemil diye bir çocuk, "bu uçurtma benim" diye tutturdu. Bahar Çiçeği'ni benden almaya çalışıyor. Mahalledeki Ergin Bey de uçurtmayı benden oğlu için satın almak istiyor; "yoksa bu bahçede uçurmana izin vermem, çünkü burası benim malım" diyor. Bu arada Habip diye candan bir çocukla arkadaş oldum.

HABİP, "Uçurtma uçurmak için bizim Yakuttepe'ye gel" dedi.

Bahar Çiçeği'mi kolumun altına almıştım. O an çıtalardan, iplerden elektrik gibi kopup fışkıran bir akım bütün derimi sardı. İçi pırpır ediyor; Yakuttepe'ye gitmek için yalvarıyor. Hayır! Orası uzaklarda olsa gerek. Gidemem! Okulum var. Hem evdekilere ne diyeceğim?

— Sana o adam burada rahat vermeyecek.

— O evde olmadığı zaman uçururum.

— Söz dinlemiyorsun. Bari ipini sağlamlaştır.

Habip haklıydı. Uçurtmacılığın bütün gizi iptedir. Uçurtma uçurmak bir şölense eğer, bu şöleni yaratan iptir.

Mahalledeki dükkana koştum. Cebimde beş param yok, ama yalvara yakara bir parça balmumu aldım. Bir de çubuk biçiminde tahta parçası kestirdim. Bahar Çiçeği'minipini tahtaya bağladım. Sonra ipi gözden geçirmeye başladım. İpin zayıfladığı, liflerin gevşediği yerleri aradım. Kopmak üzere olan birkaç yer buldum. Bazı düğümler o kadar kötüydü ki, ipin açılışı sırasında ele takılıyordu. Oysa ip yılan gibi kayabilmeli insanın elinde.

İpe bir yandan da balmumu sürdüm. Yedire yedire, emdire emdire... Bileklerim, avuçlarım ağrımaya başladı, parmaklarım nasırlaştı. Ama balmumu ipin ilacıdır işte. Onu sertleştirir, güçlendirir, kaygan yapar.

Bu çaba saatlerce sürdü. Bitince arkamdaki ağaca yaslandım. Kaslarım sızlıyordu, yorgundum. Bahar Çiçeği otların üstünde duruyordu. Gülümsüyordu. O sıcak gülüşüyle... Bütün yorgunluğumu unuttum. Bir uçurtma yalnızca uçarken mutlu olur sanırdım. Meğer ilgilenmek, kendini ona vermek yetiyormuş. Biz insanlar da öyle değil miyiz? Zamanında edilmiş güzel bir tek söz... bir gülümseme... bir satır mektup... bir demet gül... Ne bileyim? Bizi mutlu etmeye yeter. Ama içten olmalı, gerçek olmalı. Yeter ki yapmacık ve zorlama olmasın...

Uzun zaman Bahar Çiçeği'ne baktım. Uçurtmaların da bir kişiliği var. Kimi pelte gibi oluyor, kimi şen şakrak. Kimi durgun, kimi oynak. Biri ötekine benzemiyor. Çıtası, ipi kağıdı... İpin gerginliği, çıtanın kalınlığı... Sonuçta bir şeyler mutlaka değişik oluyor. Değişik bir kişilik oluyor. Uçurtmalar da insanlara benziyor.

— Bahar Çiçeğim, sen uçurtmaların en incesisin. Evet ince! Sana uyan sözcük bu. Ama seni gerçekten tanıyor muyum? Rüzgarda pır pır eden duygularının hepsini hemen anlıyor muyum?

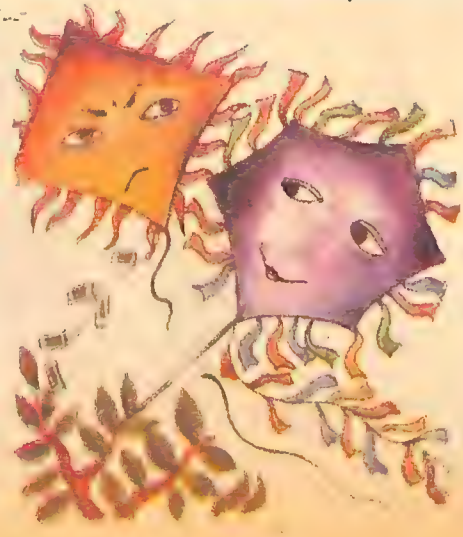

Pekî ama, acaba ben kendimi yeterince tanıyor muyum? Bana öyle geldi ki, Bahar Çiçeği beni, benim onu tanıyışımdan daha iyi tanıyor.

Fırladım ayağa. Saldım ipi rüzgara. Bahar Çiçeği ok gibi fırladı. Havalı. Çalımla. Kuyruğunu züppece salladı.

O anda, sanki bunu bekliyormuş gibi, bir hışırtı yükseldi. Kaba ve haşin bir uçurtma bahçenin dışından havalandı. Onu hırçın bir çığlık izledi. Uçurtmayı havalandıran Cemil'di. Onu destekleyen birkaç çocuğu da birlikte getirmişti. Bahar Çiçeği'ni benden koparıp almaya çalışacaktı. Ötekiler de alkış tutacaklardı. Kargalar... Akbabalar...

İpi daha hızlı saldım. Bir yandan da Cemil'in uçurtmasını gözledim. Evet, kuyruğa jilet takmıştı. Güneşte parlıyordu jiletler. Aklınca benim ipi kesip koparacak. İpimi sertçe çektim. Bahar Çiçeği baş attı. Cemil'in uçurtmasına yandan vurdu. Uçurtma sendeledi, yükselir gibi oldu. Kuyruğu jiletlerle birlikte ipime yaklaşıyordu. İpi saldım. Bahar Çiçeği biraz daha havalandı. Benim ipim ötekinin altına çaprazlama oturdu. İpimi bütün gücümle çektim. Balmumuyla kemikleşmiş ipim onun ipini bıçak gibi yardı, kopardı. Uçurtma bir an için yalpa vurdu. Sonra ok gibi fırlayıp ağaçların arkasında kayboldu.

Kapışma kısa sürmüştü. Yan taraftaki çığlıklar da kesilmişti. Birden Cemil göründü. Bana doğru koşuyordu. Telaşla bakındım. İpi sardığım tahtayı yandaki ağacın yüksek dallarına doğru fırlattım. Tahta dala takıldı. Bahar Çiçeği biraz yükselip uçmasını sürdürdü.

Cemil üstüme atlamıştı bile. Kim kime vurdu, ne oldu anımsamıyorum. Bizi birinin ayırdığını hissettim. Bu Ergin Bey'di. Burnundan soluyordu.

— Ben sana burada uçurtma uçurmayacaksın demedim mi?

Koca eli yanağımda patladı. Mahalledeki büyükler yetişip beni onun elinden kurtardılar.

Ortalık sakinleşince kendimi yokladım. Yanağım kızarmıştı; burnum kanıyordu. Pantolonumun dizi yırtılmıştı. Bahar Çiçeği'ni havada aradım. Bir yerlere çarpıp zedelenmişti ama hâlâ uçuyordu. İp dala takılı kalmıştı. Habip'in ağaca tırmandığını farkettim. İpi kurtardı; tahtayı bana attı. Usul usul Bahar Çiçeği'ni indirdim. Kuyruğunu sardım. Kucakladım onu, ağacın dibine çöktüm. Ağlayacağım. Ağlayamadım.

Leonardo da Vinci'den

DERE

MİNİK bir dağ deresi, sularını yağmurlara ve küçük çaylara borçlu olduğunu unutup, kabarıp kocaman bir ırmak olmaya kalktı.

Birden deli gibi akmaya başladı. Gürültüyle yatağının çevresindeki taşları toplayıp sürüklüyordu. Böylece yatağını genişletmeyi amaçlıyordu.

Ama yağmurlar dinince sular da kuruyuverdi. Zavallı derecik kendini yatağının içinde iyice ufalmış ve kenarlardan kopardığı taşların arasına sıkışmış buldu. Bundan sonra da o taşların arasından kendine yeni bir yol bulabilmek için daha büyük güç harcamaya başladı.

Ders: Çok fazla şey istenirse sonunda hiçbir şey elde edilmez.

İSTİRİDYEYLE FARE

BİR istiridye bir gün kendini, bir yığın balıkla birlikte bir balıkçının evinde buldu. Balıkçının evi denizden fazla uzak değildi.

İstiridye çevresinde can çekişen balıkları görünce burada öleceğiz galiba" diye söylendi.

Tam bu sırada oradan minik bir fare geçiyordu.

"Buraya bakar mısın fare kardeş!" diye seslendi istiridye, "Beni denize kadar taşıyabilir misin acaba?"

"Tabiî" dedi fare memnuniyetle. Aklınca istiridyeyi bir güzel yiyecekti. "Ama" dedi fare, "Kabuklarını iyice açmalısın. Seni böyle kapalıyken taşıyamam!"

İstiridye yavaşça açıldı. Fare hemen burnunu kabuktan içeri uzatıp bir parça koparmak istedi. Ama istiridye hiç de farenin sandığı gibi aptal değildi. Birdenbire kapanarak farenin kafasını dibinden kopardı.

Hayvan Masalları

EŞEK İLE BUZ

BİR gün eşeğin biri kendini ahırına gidemeyecek kadar yorgun hissetti.

Kış olduğu için hava çok soğuktu ve tüm caddeler buzla örtülüydü.

"Buradan bir yere kıpırdamam!" dedi eşek kendi kendine ve olduğu yere çöktü.

Minik, aç bir serçe, eşeğin yanına yaklıştı ve kulağına eğilerek:

"Eşek kardeş, caddenin üzerinde yatmıyorsun, háberin olsun. Yattığın yer donmuş bir göldür" dedi.

Eşek o denli yorgundu ki, bu sözlere kulak asmadı. Ağzını kocaman açarak esnedi ve uykuya daldı...

Bedeninin ısısı yavaş yavaş altındaki buzu eritmeye başladı ve sonunda eşek kendini buz gibi suyun içinde buldu.

Uykusundan korkuyla uyanan eşek, bir avaza bağırmaya başladı. Bir yandan da minik serçenin sözünü dinlemediği için kendine çok kızıyordu...

DİŞİ ASLAN

MIZRAKLAR ve ucu sivriltilmiş sopalarla donanmış avcılar yavaşça aslana sokuldular. Bu sırada anne aslan yavrularını emziriyordu. Birden avcıların kokusunu duyarak tehlikeyi sezinledi.

Ama çok geç kalmıştı. Avcılar tam da o sırada vurmaya hazırlanıyorlardı.

Silahların görünümü karşısında aslan birden dondu kaldı. Ama böyle duraklarsa yavrularını avcıların eline terketmiş olacaktı. Onları korumaya karar verdi. Silahları görmemek için gözlerini kapadı ve gönlünde büyük bir korkuyla kendini avcıların ortasına doğru fırlattı.

Aslanın büyük cesareti hepsinin kurtuluşunu sağlamıştı.

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ULVİ OKAR

AMASYA

GERÇEKTEN tarih dolu bir ilimizdir. Ele geçen kalıntılardan İ.Ö. 3000 yıllarından bu yana bölgede Frigyalılar, Kimmerler, Medler, Persler, Makedonyalılar ve Pontus devleti egemen olmuştur. İ.S. 1075 yılında Danişmend Beyliğinin merkezi olmuş, 1392'de ise Osmanlıların eline geçmiştir. Osmanlı devrinde burası sonradan padişah olacak birçok şehzadenin valilik yaptığı yerdir. Bizim için ise en önemli özelliği Kurtuluş Savaşı'nın başlatılması için atılan ilk adımın yani, Amasya Tamimi'nin yayınlandığı ve ilk Müdafai Hukuk Cemiyetinin kurulduğu kent olmasıdır. Gerçekten Atatürk, Samsun'dan yola çıktıktan sonra ilk toplantıyı Amasya'da yapmış, vatanın kurtarılması için ilk tamim burada yayınlanmış ve vatanını sevenler buradan Erzurum'a çağırılmıştır. Kentin ilk adının (Amaseia) olduğu, sonradan Türklerce Amasya haline getirildiği söylenir.

Yolunuz Amasya'ya düşer ya da gezmek ve görmek için bu kente giderseniz ilgiyle izleyeceğiniz iki şey göreceksiniz. Biri yurdumuzda bulunan en büyük kaya mezarları, diğeri ise dünya müzelerinde eşi bulunmayan Türk ve Müslüman mumyalar. Kaya mezarları başka illerimizde de vardır. Ama Amasya'daki kaya mezarları sanki kayaların içine oyulup oturtulmuş ve boşlukta kalmış hissini verir. Gerçekten kaya mezarının dört bir yanı oyulmuştur. Bu tür büyük kaya mezarlarından en büyükleri Harşene Dağları yamaçlarındadır. Kentin her yerinden görülür. Yalnız, gitmek biraz güç ve yorucudur. Bu nedenle kolayca bir kaya mezarı görmek isterseniz Ziyarnet Kasabası yolu üzerinde ve kente çok yakın (Aynalı Mağara)'ya gidiniz. Yerden yüksekliği 20 metreden fazla olan bu kaya mezarın duvarları o kadar iyi perdahlanıp cilalanmıştır ki, güneş ışınları üzerine vurduğunda pırıl pırıl parlar. Bu nedenle (Aynalı Mağara) adını alır, uzaktan baktığınızda kaya mezarın tümü ters çevrilmiş bir (U) harfi gibidir.

Amasya'nın bir yanını tümüyle kaplayan Harşene Dağının tepe kısmında bir kale vardır. Buraya otomobille çıkılır. Kalenin bulunduğu yerden bütün Amasya kenti bütünüyle görülür. Manzara gerçekten çok güzeldir. Kalenin yapılış yılı çok eskilere dayanır. Roma, Bizans ve Selçuklular devrinde tamir gördüğü bilinir. Kalede zindanlar ve Osmanlı Padişahı Sultan Beyazıt'ın yaptırdığı hapisane görülebilir. Ayrıca Amasya Kalesinin orta yerinde, büyük kapının hizasında (Cihanbolu) diye anılan ünlü bir kuyu bulunur. Sekiz metre çapında olan bu kuyuya kayalara oyulmuş 150 basamakla inilir.

İlginç bulacağınızı söylediğimiz Müslüman mumyalara gelince, bunlar Amasya Müzesindedir. Uzun yıllar çok sağlam şekilde saklandıkları halde, 1944 yılında Yeşilırmak'ın taşması sonucu bir hayli bozulmuşlardır. Gerçekte Amasya ve çevresine hayat veren Yeşilırmak ara sıra büyük taşkınlar yaparak, bu bölgeyi çok güç durumda bırakmaktadır.

Amasya'nın ünlü yapıtlarından biri de Ferhat Suyoludur. Kayalar delinip, tüneller açılarak yapılan bu suyolu 19 kilometre uzunluktadır. Kentin güneyinde Şahinkaya önünden başlar, Ferhat Dağı eteğinden geçer ve Beyazıt Paşa Mahallesinde biter. Bu suyolu ile ilgili bütün dünyaca bilinen bir efsane vardır: Ferhat ile Şirin... Belki bilirsiniz; Şirin bu bölgede oturan bir beyin çok güzel kızıdır. Ferhat bu kıza âşık olmuş ve kızı babasından istemiştir. Ferhat sevdiği kızla evlenebilmek için istenecek her şeyi yapmaya hazırdır. Ama kızın babası olan Bey, bugünkü Ferhat Dağının arkasında akıp duran suyu kente

getirebilirse Şirin'i vereceğini, yapamazsa bu işten vazgeçmesini söyler. Ferhat, Şirin'i o kadar sevmektedir ki, bu isteği hiç düşünmeden hemen kabul eder. Bir yandan da, sevdiğine kavuşurken halkına da iyi bir su getirerek yararlı olacağını düşünür. Hemen işe koyulur. Ferhat çok kuvvetlidir. Bir an önce kavuşmak istediği bir sevgilisi onu beklemektedir. Bu hızla öyle çalışır, öyle çalışır ki, bir insanın yüz yılda bile yapamayacağı şeyi çok kısa sürede başarır ve kente gürül gürül temiz bir su akmaya başlar. Şirin'in babası bunu görünce çok bozulur. Çünkü kızını Ferhat'a vermek istememektedir. Bir kere de söz vermiş olduğu için ne yapacağını şaşırır ve bir büyücüden yardım ister. Büyücü kadın bir gün bir helva pişirir ve Ferhat'a götürür. Ferhat, bu "Ölü Helvası"nın kime ait olduğunu sorar. Büyücü kadın da, "Şirin öldü, onun helvası" diye yanıt verir. Bunu duyunca Ferhat çılgına döner ve elindeki büyük külünk'ü (kazma) havaya fırlatır ve altına girer. O ağır ve sivri külünk tam başına düşer ve Ferhat orada ölür. Hâlâ bu olayın geçtiği kabul edilen yerde bulunan bir taşa halk, "Ferhat Taşı" demektedir. Amasya'nın tarihî kalıntılarından en önemlisi Darüşşifa'dır. Mehmet Paşa Mahallesindedir. İlhanlı hükümdarlarından Olcayto Hüdabende'nin karısı Ildız Hatun adına yaptırılmıştır. Dünyada akıl hastalarının iyileştirilmesinde müzikle tedavi sistemini uygulayan ilk Tımarhane (Akıl Hastanesi)'dir. Aslında bu bina gerçek tıp tahsili yapılan bir medrese idi.

Görülmesi gereken tarihî yapıtlardan bir diğeri de Sultan Beyazıt Külliyesi'dir. İstasyondan kente gelinirken yararlanılan Ziya Paşa Bulvarı üzerindedir. Sultan Beyazıt, Amasya'da şehzade olarak bulunurken, Amasyalılara padişah olunca buraya büyük bir cami yaptırmaya söz vermişti. Gerçekten babası ölüp, Osmanlı Devletine Padişah olunca, bu sözünü tuttu ve o sırada Amasya valiliği yapmakta olan oğlu Şehzade Ahmet'e gerekli emri verdi. Cami, 1485 yılında yapılmaya başladı, 5 yıl sonra tamamlandı. Taş işçiliğinin çok değerli olduğu belirtilir.

Bugün Amasya Müzesi olarak kullanılan Gökmedrese Camii, 1267 yılında Amasya Valisi Seyfeddin Torumtay tarafından yaptırılmıştır. Cami tek bir bina içinde cami, kümbet, medrese

Borabay Gölü'nden bir görünüş...

kullanılan Gökmedrese Camii, 1267 valisi Seyfeddin Torumtay tarafından yaptırılmıştır. Cami, tek bir bina içinde cami, kümbet, medrese ve şadırvandan oluşur. Kümbet denilen türbe Gökmedrese'nin solundadır. Türbenin mavi çinilerle kaplı olması nedeniyle bu külliyeye Gökmedrese adı verilmiştir. Çiniler dar çubuklardan oluşur ve çok yerde bugün tıp fakültelerini mblemi olan içiçe girmiş iki 'an oluşturur.

Bakırcılar Çarşısı arkasındaki Burmalı Minare Camii de Selçuk Hükümdarı Gıyaseddin Keyhusrev zamanında 1237 yılında yapılmıştır.

Amasya kenti bir bakıma da türbeler kenti olarak kabul edilir. Çünkü yapılan incelemelere göre halen bu kentimizde 74 adet türbe bulunur. Bunların içinde en önemlileri şunlardır:

Halifetgazi Türbesi - Üçler Mahallesindeki bu yapıtın Anadolu'nun en eski türbesi olduğu kabul edilir. Eski bir Bizans yapısının üzerine kurulduğu sanılır. 1142-1146 yılları arasında valilik yapan Emir Mübarezeddin Halife Alp, bu türbede yatmaktadır.

Torumtay Kümbeti - Gökmedresenin karşısındadır. 1279 yılında Amasya Valisi Seyfeddin Torumtay'ca yaptırılmıştır. Türbenin güney kısmındaki pencerelerin taş oymaları gerçekten insanı şaşırtacak kadar güzeldir.

Bu kadar tarihî kalıntı ve yapıttan sonra biraz dinlenmek ve çok ama çok güzel manzaralı ormanlarla kaplı bir göl görmek isterseniz mutlaka Borabay Gölüne gitmelisiniz. Biraz uzaktır ama gidilmeye değer. Amasya iline 55 kilometre uzaklıktaki bu doğal güzelliğe Taşova yakınlarından gidilir. Çok bozuk bir yolu vardır. İniş ve çıkışta insan bir hayli ürker. Ama tepeye varıp bu doğa güzelliğini görünce her şeyi unutur. Burası bir krater gölüdür. Etrafı çam ormanlarıyla kaplıdır. Güzel bir lokanta yapılmıştır. Ayrıca orman içinde küçük küçük evler bulunur. Bu evler yaz aylarında kiraya verilir. Uzunluğu 900 metre olan gölün en derin yeri 30 metreyi bulur.

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 5520 Kilometrekare
Trafik No: 05
İlin toplam nüfusu: 318.082
İlçeleri: Göynücek, Gümüşhacıköy, Merzifon, Suluova, Taşova.
Denizden yüksekliği: Ortalama 425 metre
Komşu illeri: Kuzeyde Samsun, batıda Çorum, güneyde Ankara ve Yozgat, doğuda Tokat.

TESTLER

DEYİMLERİN ANLAMLARI

1. İŞİ ÇITLATMAK
   a) İşi bırakmak
   b) İş aramak
   c) Haber vermek
   d) İşaret etmek
2. TUNÇ BİLEKLİ
   a) Kolu bilezikli
   b) Kolu güçlü
   c) Takma kollu
   d) Kolu bükülmez
3. ANT İÇMEK
   a) Söz vermek
   b) Söz almak
   c) Doğru söylemek
   d) İlaç içmek
4. KÜPLERE BİNMEK
   a) Koltuğa oturmak
   b) Şaşırmak
   c) Öfkelenmek
   d) Çok bağırmak
5. YANIP YAKILMAK
   a) Güneşte yanmak
   b) Kavrulmak
   c) Yakınmak
   d) Başkasını yakmak
6. GÖZ ATMAK
   a) Gözlük takmak
   b) Kısaca bakmak
   c) Göz satmak
   d) Göz yummak
7. BASMA KALIP
   a) Kolsuz elbise
   b) Kalıp çıkarma
   c) İyi yapılmayan iş
   d) Kalıba göre iş
8. GÖZDEN DÜŞMEK
   a) Yere düşmek
   b) Göze gelmek
   c) İlgi görmemek
   d) Düşte görünmek
9. DİŞİNİ SIKMAK
   a) Aç kalmak
   b) Diş çektirmek
   c) Acıya katlanmak
   d) Acı duymamak
10. UZAĞI GÖRMEK
    a) Gözlük takmak
    b) Dürbünle bakmak
    c) Düş görmek
    d) Geleceği sezmek

ARMAĞANLI SORULAR

22'nci sayımızdaki armağanlı sorularımızın doğru yanıtları: 1. Meriç, 2. Aşık Veysel Şatıroğlu, olacaktı sevgili çocuklar. Bu soruların karşılığını doğru verenler arasında yapılan ad çekmede birer kitap armağan kazanan okurlarımızın adları şöyle: 1. Evin Çetin - Kırşehir, 2. Zehra Öcal - İsparta, 3. Saliha Yalvaç - İstanbul, 4. Sabri Dalgakıran - Mersin, 5. Osman Kürşat Serttürk - İzmir, 6. Zeki Songür - İstanbul, 7. Ömer Dündar - Kırşehir, 8. Halûk Demiralp - Adana, 9. Rafet Aslantaş - İzmir, 10. Levent Aladağlı - Sakarya.

1. 1850-1905 yılları arasında yaşamıştır. Ünlü Türk dilbilimcisi sözlük yazarı ve edebiyatçısıdır. Yanya'da doğmuştur. Eski Yunan-italyanca bilirdi. Çeşitli yönetim görevlerinde bulunmuştur. "Kamus-u Türki", "Kamus-u Fransevi" gibi sözlükleri vardır. Bunlardan şimdiki dil çalışmalarında bile yararlanılmaktadır. Bu ünlü yazın adamımızın adı nedir.

2. Yumuşakçalar takımından kafadanbacaklılar sınıfına giren bir balık türüdür. Uzunluğu 20 cm. kadardır. 8 kolu ve 2 dokunacı vardır. "sopya" denilen siyah bir boya çıkartır. Bu balığın adı nedir?

ÜÇ YANLIŞ

Aşağıdaki yazıdaki 3 yanlışı bulabilir misiniz?

Zeytin, zeytingiller familyasından bir ağaçtır. Meyvaları için yetiştirilir.

Ekvator ikliminin egemen olduğu bölgelerde bol bol yetişir. Sarı çiçekleri vardır. Zeytinler üç ayda olgunlaşır. Killi, sıcak ve kuru topraklarda yetişir. Ancak 30 yaşından sonra meyva vermeye başlar. Meyvaları Ekim ve Ocak ayları arasında toplanır. Ülkemizde en çok Ege, Marmara ve Karadeniz kıyılarında yetiştirilir.

BEN NEYİM?

Havada ve su içinde sertleşebilen bir yapı malzemesiyim. Kireç taşı, kil gibi ilkel maddelerden yapılırım. Beni ilk kez Aspdin adında bir İngiliz, 1824 yılında buldu. Beni elde etmek bir fabrikasyon işidir ve yapımımda dört aşama vardır. Son aşamada çelik gülleli silindirlerle öğütülüp, makinelerle ellişer kiloluk torbalara doldurulurum. Türkiye'de beni yapan ilk fabrika, 1910 yılında kuruldu. Ben neyim?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

EĞLENCELİ RAKAMLAR
1) 10, 2) Hiçbiri, 3) 148, 4) D (500), 5) 14, 6) (altı), 7) 20.

GENEL KÜLTÜR
1) c, 2) a, 3) b, 4) c, 5) b, 6) b, 7) a, 8) c, 9) b, 10) b.

ÜÇ YANLIŞ
(1) Japonya değil Çin, (2) İzmir değil Bursa, (3) Asma yaprağı değil dut yaprağı.

BEN KİMİM?: Halide Edip Adıvar,

BEN NERESİYİM?: Adıyaman,

BEN NEYİM?: Şekerkamışı.

GENEL KÜLTÜR

1. Cisimlerin uzayda kapladıkları yerin adı nedir?
   a) Ağırlık
   b) Hacim
   c) Boşluk
   d) Alan

2. Bu padişahların hangisi günümüze kadar gelen ve beğeni ile söylenen şarkılar bestelemiştir?
   a) III. Ahmet
   b) II. Mahmut
   c) III. Selim
   d) IV. Mustafa

3. Deneme yazısını söyleşi yazılarından ayıran nedir?
   a) Bir gerçeği kanıtlaması
   b) Yazarın kendisiyle konuşması
   c) Yazarın birini tanıtması
   d) Farkları yoktur

4. Bir paralel kenarın dar açılarından biri 63 derece 28' geliyor. Geniş açılardan biri kaç derecedir?
   a) 126 derece 34'
   b) 118 derece 24'
   c) 120 derece 16'
   d) 116 derece 32'

5. "Zağar" nedir?
   a) Bir bitki türü
   b) Bir tür av köpeği
   c) Bir tür top oyununun adı
   d) Hiçbiri

6. Termometreyi bulan kimdir?
   a) Edison
   b) Dalton
   c) Galile
   d) Volta

7. "Tekerlek" ne işe yarar?
   a) Sürtünmeyi artırır
   b) Sürtünmeyi azaltır
   c) Ağırlığı azaltır
   d) Ağırlığı artırır

8. Hangi şekil diğerlerinden farklıdır?

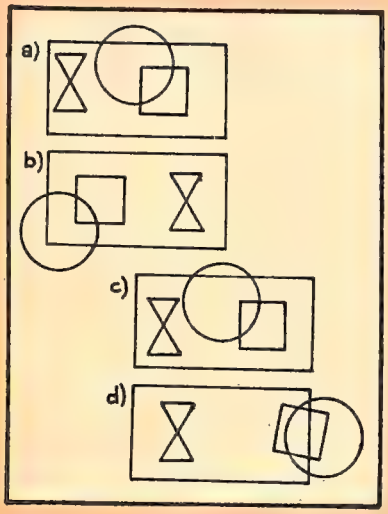

BEN KİMİM?

1864 yılında İstanbul'da doğdum. Yazar ve gazeteciyim. İlk öğrenimimi sıkıntı içinde mahalle okulunda yaptım. Sonra Darüşşafaka'yı bitirdim. Posta ve Telgraf Nezaretine memur oldum. İlk yazılarım Tercüman'ı Hakikat gazetesinde yayımlandı. Dergilerde şiir, makale ve çevirilerim çıktı. 1927-1932 yılları arasında İstanbul'dan milletvekili oldum. 1932 yılında gene İstanbul'da öldüm. Ben kimim?

BEN NERESİYİM?

Avrupa kıtasında dünyanın en küçük bağımsız devletlerinden biriyim. Apeninler üzerinde, İtalya'nın Rimini kentinin güneybatısındayım. Nüfusum 18 bin dolayında, yüzölçümüm ise 98 km2'dir. Cumhuriyetle yönetilirim. Ortaçağın başlarından beri bağımsızlığımı koruyorum. Bellibaşlı gelir kaynaklarım bağcılık ve hayvancılıktır. Eski şatolarımla turistlerin ilgisini çekerim. Başkentim San Marino'dur. Ben neresiyim?

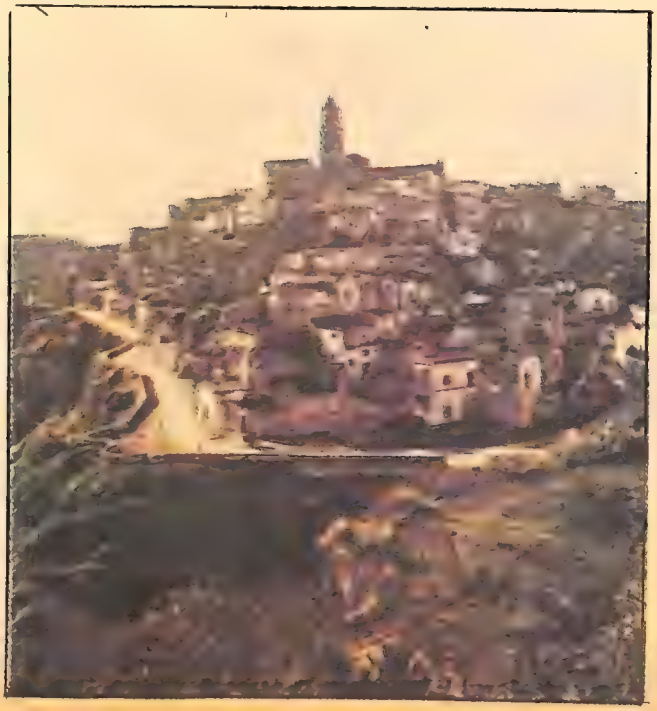

İP OYUNLARI

DEVRİM ALPÖGE

Resimlere dikkat! İplerin kesiştiği noktalarda alttan geçen ip kesik gibi çizildi; üstten giden kesintisiz gösterildi... Bir de paralel ipler var. 22 no'lu resimde başparmaktan başparmağa ve işaret parmağından öteki işaret parmağına uzanan ipler var. Bunları paralel ipler diye adlandırdım.

İP OYUNU - 5

AYNA düzeninde kalmıştık. Anımsamak için geçen haftaya bakın... Can küçük parmaklarıyla ipleri 20 no'lu resimdeki gibi kıstırsın ve sakın bırakmasın.

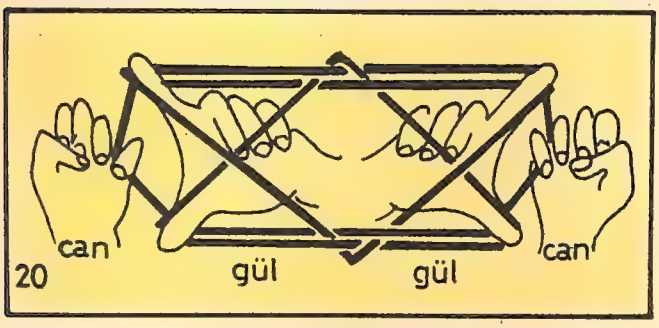

Daha sonra işaret ve başparmaklarıyla ortada oluşan çaprazları yukarıdan tutsun ve ortadaki boşluğun içinden yukarıya kaldırsın.

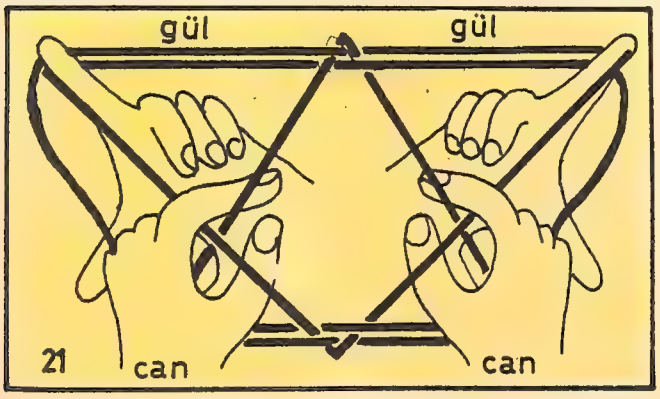

Gül parmaklarını çekerken Can ipleri gersin. Can'ın altı parmağı arasında ÖRÜMCEK oluştu. Bu düzen örümceğin ayaklarına benzemiyor mu?

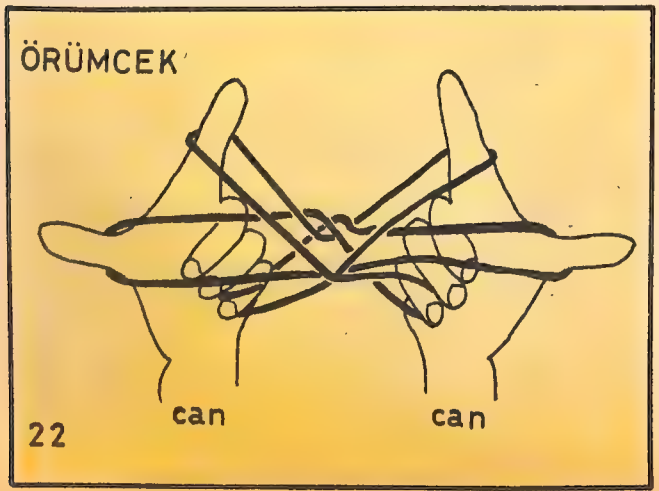

İsterseniz örümcek düzeninde oyunu bitirecek bir numara yapabilirsiniz. Bunu gelecek hafta anlatacağım. Yok, oyunu sürdürmek istiyorsanız, ÖRÜMCEK'ten başka düzenlere geçebilirsiniz. Dikkat ederseniz ÖRÜMCEK BEŞİK'i andırıyor. Demek ki buradan geriye dönebiliriz. Bunu yapabilmek için ÖRÜMCEK'teki çaprazlara dikkat edin. Paralel iplerden ayrı olarak oluşan çaprazları Gül, 23 no'lu resimdeki gibi tutsun.

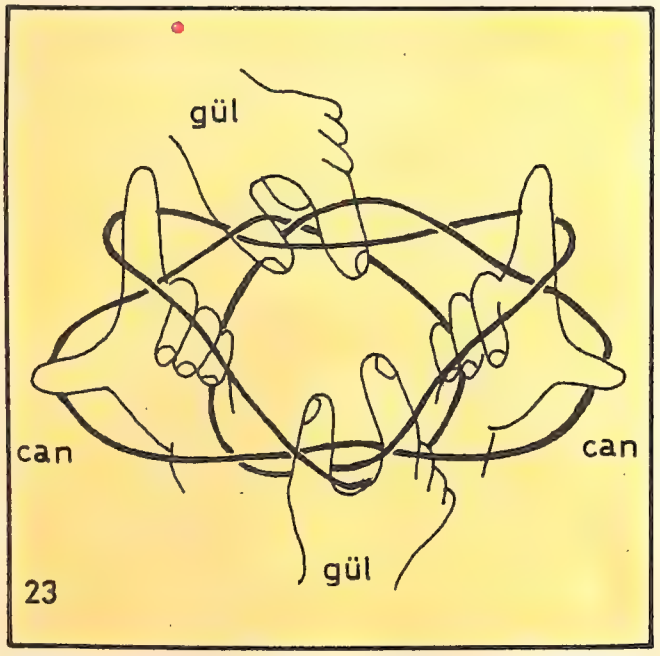

Gül çaprazları paralel iplerin altından geçirerek ortaya aşağıdan yukarıya olmak üzere soksun. Can ipleri bırakırken Gül ipleri gersin. DENİZ düzenine geri döndük.

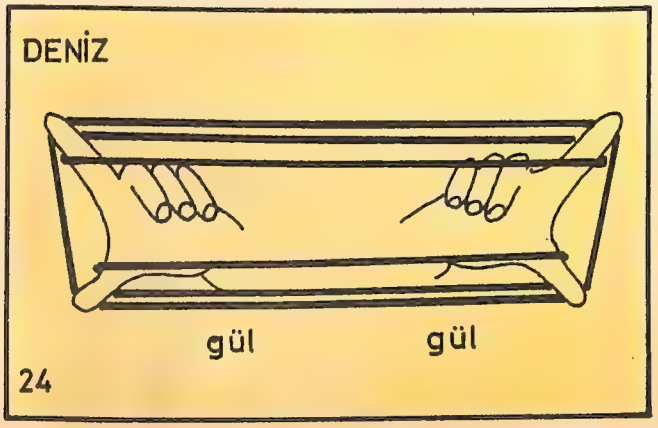

Buradan, daha önce anlattığım 7 no'lu resme dönüp oyuna devam edebilirsiniz.

DEVAMI GELECEK HAFTAYA

Cassarel

KARA KORSANIN ZAFERİ

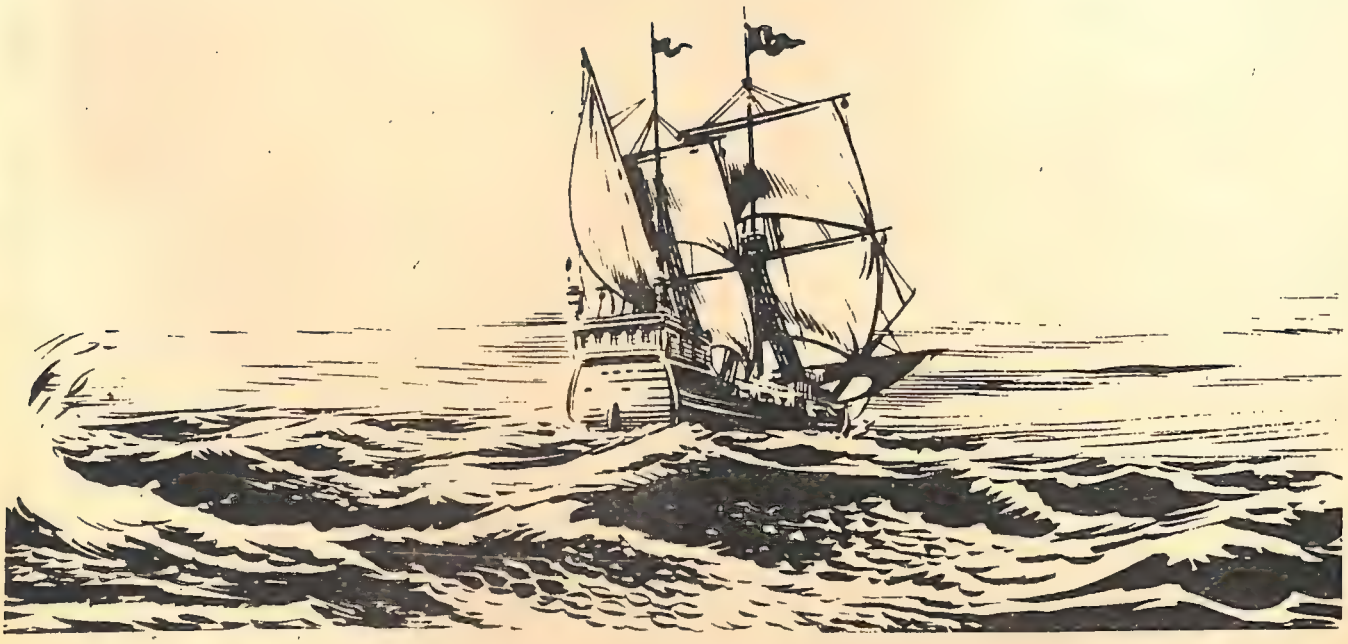

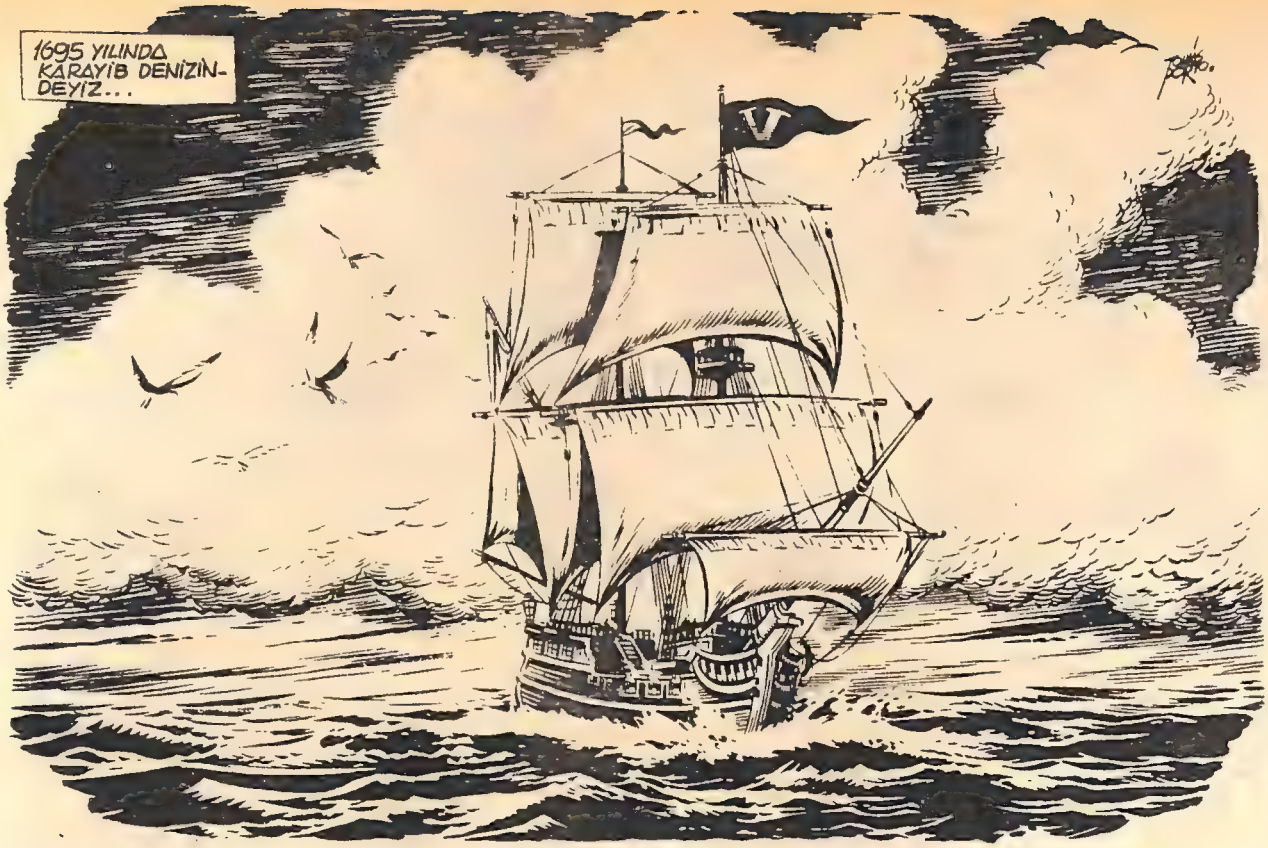
1695 YILINDA KARAYİB DENİZİNDEYİZ...

ŞUNA BAK! NE ZAMAN BÖYLE SAKİN DURSA MUTLAKA İNTİKAM DÜŞÜNÜYORDUR.
NE İNTİKAMIYMIŞ BU?

DÜK VAN GULD, KENDİ GİBİ KORSAN OLAN İKİ OĞLUNU ÖLDÜRDÜĞÜNDEN BERİ İNTİKAM DUYGUSUYLA YANIYOR.

ÜSTELİK SEVDİĞİ KADIN DA...
...DÜK'ÜN ÖZ KIZI OLUNCA İŞLER KARIŞIYOR...

GERÇEKTEN DE KARA KORSAN DÜŞÜNCELİYDİ...
İNTİKAMINI SEVDİĞİ KADIN YÜZÜNDEN ALAMIYORDU...

OĞULLARINI BİR KAYIĞA KOYUP OKYANUSTA TEK BAŞINA BIRAKMIŞLAR.
HERHALDE İNTİKAMINI ALMAK İÇİN DÜKÜ DÜNYANIN ÖBÜR UCUNA KADAR İZLER.
HEY, SİZ İKİNİZ! BURAYA GELİN...
BUYUR KAPTAN!
BUYRUĞUNUZDAYIZ.
SEN MAKO, DÜMENE GEÇ. MORGAN HANGİ CEHENNEME GİTTİ?
BURADAYIM KAPTAN!
BENİ DİNLEYİN. İÇİMDE DUKVAN GULD İLE YAKINDA YENİDEN KARŞILAŞACAKMIŞIZ GİBİ BİR DUYGU VAR.
UMARIM BU DUYGUM GERÇEKLEŞİR. KAPLUMBAĞA ADASINA UĞRAYIP TOPLARI YENİLİYELİM.
İNTİKAMIN ONURUNA İÇELİM!
İÇELİM KAPTAN!
BİR KAÇ GÜN YOL ALDIKTAN SONRA...
BİR İSPANYOL GEMİSİNE BENZİYOR.
EVET. HEM DE BİZE DOĞRU GELİYOR. BAYRAĞI ÇEKİN.

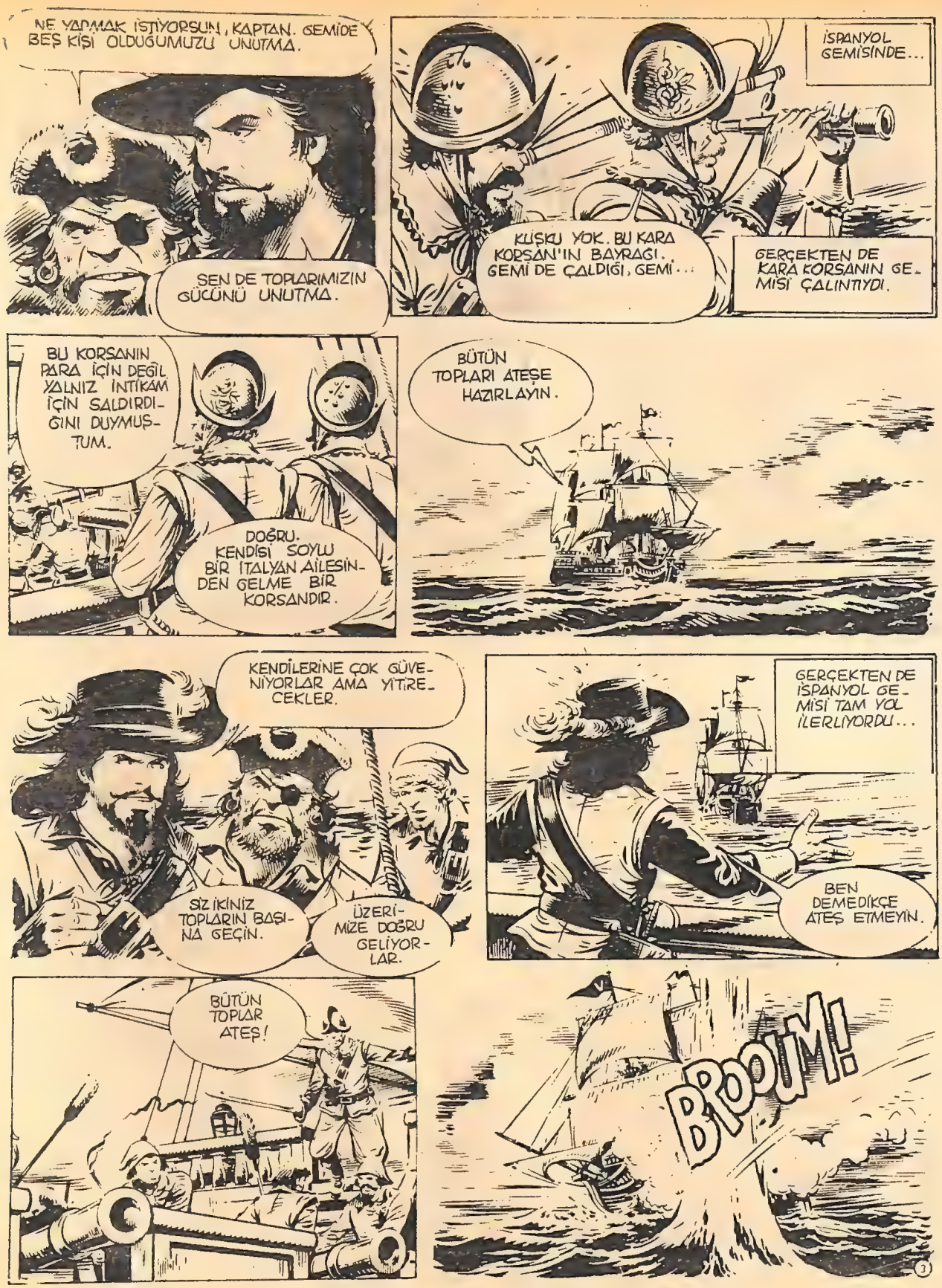
NE YAPMAK İSTİYORSUN, KAPTAN. GEMİDE BEŞ KİŞİ OLDUĞUMUZU UNUTMA.
SEN DE TOPLARIMIZIN GÜCÜNÜ UNUTMA.
İSPANYOL GEMİSİNDE...
KUŞKU YOK. BU KARA KORSAN'IN BAYRAĞI. GEMİ DE ÇALDIĞI GEMİ...
GERÇEKTEN DE KARA KORSANIN GEMİSİ ÇALINTIYDI.
BU KORSANIN PARA İÇİN DEĞİL YALNIZ İNTİKAM İÇİN SALDIRDIĞINI DUYMUŞTUM.
DOĞRU. KENDİSİ SOYLU BİR İTALYAN AİLESİNDEN GELME BİR KORSANDIR.
BÜTÜN TOPLARI ATEŞE HAZIRLAYIN.
KENDİLERİNE ÇOK GÜVENİYORLAR AMA YİTİRECEKLER.
SİZ İKİNİZ TOPLARIN BAŞINA GEÇİN.
ÜZERİMİZE DOĞRU GELİYORLAR.
GERÇEKTEN DE İSPANYOL GEMİSİ TAM YOL İLERLİYORDU...
BEN DEMEDİKÇE ATEŞ ETMEYİN.
BÜTÜN TOPLAR ATEŞ!
BROOUM!

KARA KORSAN ÇOK SOĞUKKANLIYDI...

ÖNCE ONLAR BAŞLADILAR. ŞİMDİ KARA KORSAN'IN KİM OLDUĞUNU ANLARLAR.

ÖNCE SEN ATEŞLE!

BROOUM!

GÜLLELER, GEMİYİ CAN EVİNDEN VURMUŞTU...

ŞİMDİ HEP BİRLİKTE.!

YAŞASIN ONLARI BATIRDIK!

HEY MORGAN! BİR KAYIKLA DENİZE DÜŞENLERİ TOPLA. ONLARI ÖLMEYE BIRAKMAYACAĞIZ.

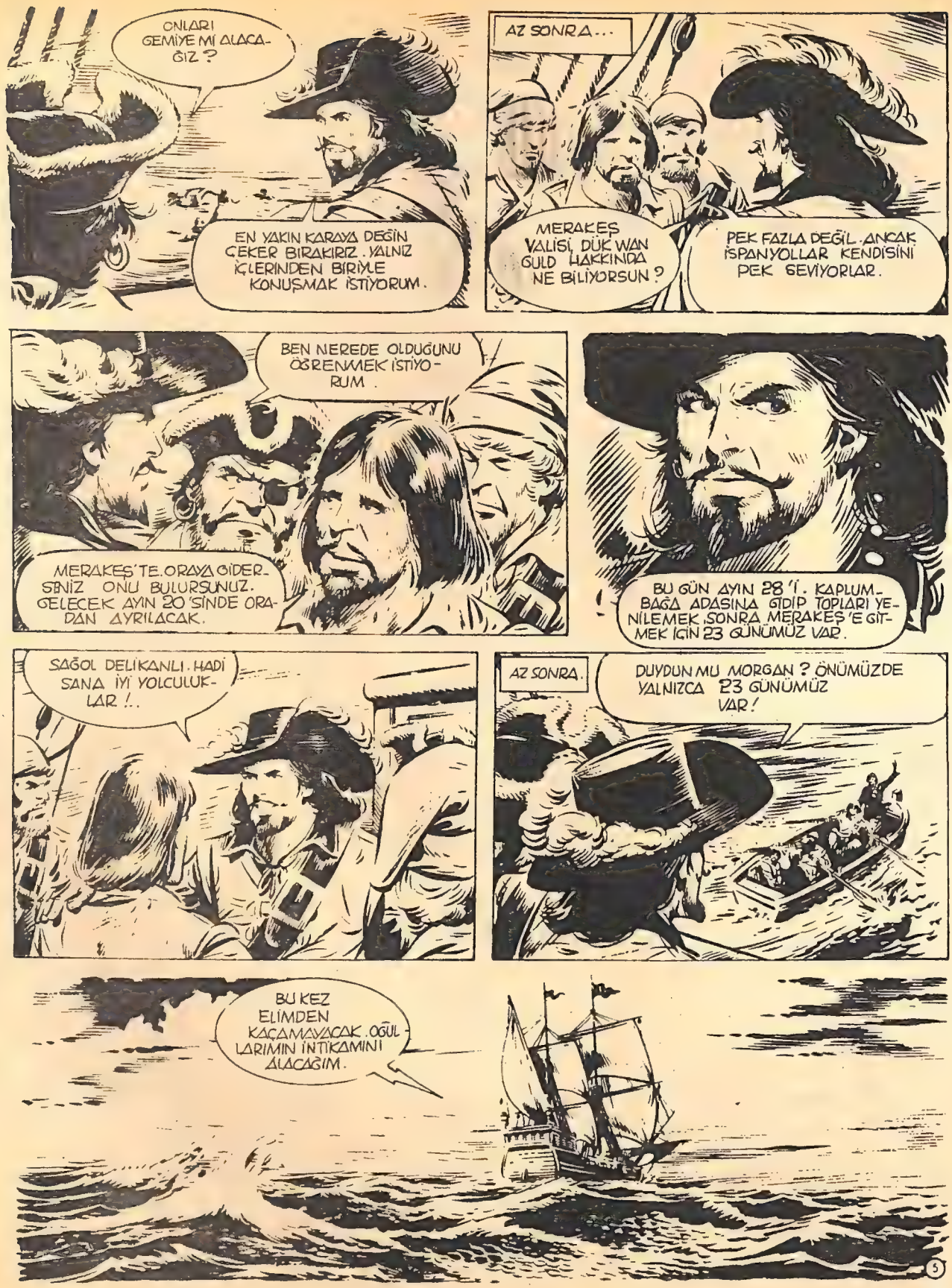
ONLARI GEMİYE Mİ ALACAĞIZ ?
EN YAKIN KARAYA DEĞİN ÇEKER BIRAKIRIZ. YALNIZ İÇLERİNDEN BİRİYLE KONUŞMAK İSTİYORUM.
AZ SONRA...
MERAKEŞ VALİSİ DÜK WAN GULD HAKKINDA NE BİLİYORSUN ?
PEK FAZLA DEĞİL. ANCAK İSPANYOLLAR KENDİSİNİ PEK SEVİYORLAR.
BEN NEREDE OLDUĞUNU ÖĞRENMEK İSTİYORUM.
MERAKEŞ'TE. ORAYA GİDERSENİZ ONU BULURSUNUZ. GELECEK AYIN 20'SİNDE ORADAN AYRILACAK.
BU GÜN AYIN 28'İ. KAPLUMBAĞA ADASINA GİDİP TOPLARI YENİLEMEK, SONRA MERAKEŞ'E GİTMEK İÇİN 23 GÜNÜMÜZ VAR.
SAĞOL DELİKANLI. HADİ SANA İYİ YOLCULUKLAR !..
AZ SONRA.
DUYDUN MU MORGAN ? ÖNÜMÜZDE YALNIZCA 23 GÜNÜMÜZ VAR !
BU KEZ ELİMDEN KAÇAMAYACAK. OĞULLARIMIN İNTİKAMINI ALACAĞIM.
5

BİRKAÇ GÜN SONRA KAPLUMBAĞA ADASINA VARDILAR...
BU KARA KORSANIN GEMİSİ..
EVET ÖYLE!
KARA KOR-SAN, NASIL-SIN?
MERHABA OLONES!
GEL DÖNÜŞÜNÜ KUTLAYALIM. WAN GULD'DAN NE HABER?
ÜÇ HAFTALIK ÖMRÜ KALDI. DİNLE BENİ!
KARA KORSAN ARKADAŞINA TASARISINI ANLATTI...
SENİ YENİDEN KARAYİB DENİZİNE EGEMEN KILMAK İÇİN YARDIMCI OLACAĞIZ.
BU KEZ ELİMDEN KURTULAMAYACAK.
SENİ İYİ TANIRIM...
BİRKAÇ GÜN SONRA CEZAEVİ KAÇKINLARINI KORSAN OLARAK EĞİTMEYE BAŞLADILAR.
İŞTE ADANIN EN BIÇKIN ADAMLARI!
BÖYLECE GEMİ YENİDEN YOLA ÇIKMAYA HAZIRDI.
EL RAYO
ANCAK TAYFA ARASINDA BAZI ŞEYLER DÖNÜYORDU...
YAVAŞ OL. HERKES DUYSUN MU İSTİYORSUN?
PLANIMIZ YÜRÜYOR, WAN WİLDE...

BU İKİ KİŞİ DÜKÜN ADAYA YOLLADIĞI İKİ CASUSTAN BAŞKASI DEĞİLDİ...
ARTIK YOLA ÇIKABİLİRİZ, SANIRIM.
SENİN İNTİKAMIN, BİZİM İNTİKAMIMIZDIR, KAPTAN!

VE ERTESİ GÜN...

O SIRADA İKİ KİŞİ SİNSİ SİNSİ BİR ŞEYLER KONUŞUYORDU...
KARA KORSAN AKLINCA, DÜK WAN GULD, MERAKEŞ'TEN AYRILMADAN İKİGÜN ÖNCE KENTİ BASMAK İSTİYOR.
DEMEK DURUM BÖYLE...

EVET, AMA BİZ DAHA ATİK DAVRANIP ONUN İŞİNİ BİTİRECEĞİZ.

HEY, KONUŞACAĞINIZA ÇALIŞIN!

BU İKİ KİŞİYİ GÖZÜM TUTMADI MORGAN...
BEN DE AYNI GÖRÜŞTEYİM.

OLONES, ONLARIN VERA KRUZ'DAN AYLAR ÖNCE ADAYA GELDİĞİNİ SÖYLEDİ.
HEP BİR KORSAN GEMİSİNE GİRMEK İÇİN BEKLEMİŞLER.
7

İLK GÜNLERDE YOLCULUK SAKİN GEÇİYORDU...

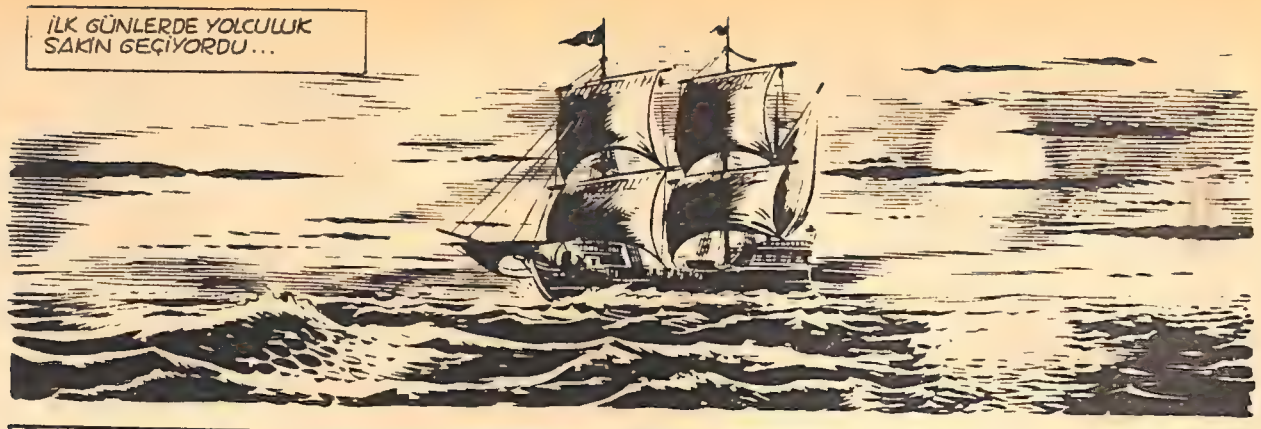

ANCAK KARA KORSAN'IN BİLMEDİĞİ BİR ŞEY VARDI...

YAPTIĞI KÖTÜLÜKLERE BÖYLECE SON VERECEĞİZ. BEN SÖYLEYİNCE...
TOPLARIN TÜMÜNÜ BİRDEN ATEŞLEYİN.
HOLLANDA'LININ TAKTİĞİ KARAKORSAN TARAFINDAN ANLAŞILMIŞTI...
KAÇIYORLAR GALİBA KAPTAN!
RÜZGÂR ONLARDAN YANA ÇALIŞIYOR!
ŞİMDİ SIKIŞTILAR. ÜZERLERİNE DOĞRU TAM YOL GİDELİM. YAKALADIK ONLARI!
HOLLANDALI KAPTANIN MANEVRASINDAN AMACINI ANLAYAN KARA KORSAN BAĞIRDI...
DEMEK ÖYLE. SEN KENDİN KAŞINDIN HOLLANDALI
TOPLARI HAZIRLAYIN HEMEN!
NE BEKLİYORUZ? ÇOK YAKLAŞTILAR!
BİRAZ SABIRLI OL!

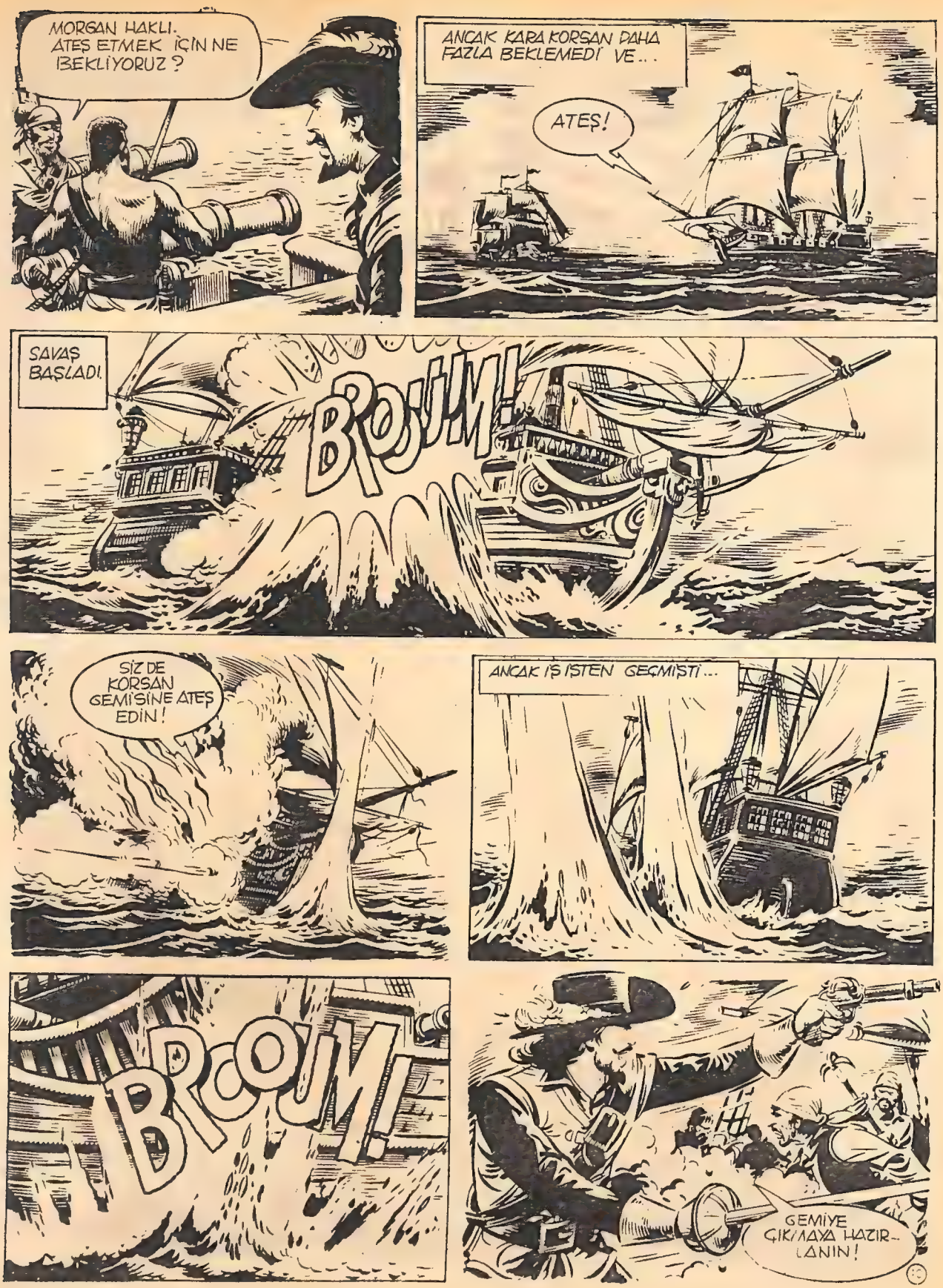
MORGAN HAKLI. ATEŞ ETMEK İÇİN NE BEKLİYORUZ ?
ANCAK KARA KORSAN DAHA FAZLA BEKLEMEDİ VE...
ATEŞ!
SAVAŞ BAŞLADI.
BROUM!
SİZ DE KORSAN GEMİSİNE ATEŞ EDİN!
ANCAK İŞ İŞTEN GEÇMİŞTİ...
BROUM!
GEMİYE ÇIKMAYA HAZIRLANIN!

GEMİ BÜYÜK GÜRÜLTÜYLE ÖBÜRÜNE BİNDİRDİ...
SALDIRIN ASLANLARIM!
İLERİ ARKADAŞLAR!
DAHA DEĞİL!
İŞİMİZ BİTTİ!
HOLLANDA GEMİSİNİN KAPTANININ BİR AN BEKLEYİŞİ PAHALIYA MAL OLMUŞTU...
AMA SAVAŞ UZUN SÜRMEDİ.
KALANLARI BİR KAYIĞA BİNDİRİN!
KORSANLAR GANİMETİ GEMİLERİNE YÜKLEDİLER...

GEMİYİ ATEŞE VERİN!

ANCAK İKİ ÇİFT GÖZ ONLARI İZLİYORDU . . .
BU ONUN SON SOYGUNU OLACAK!
HAKLISIN WAN WİLDE.

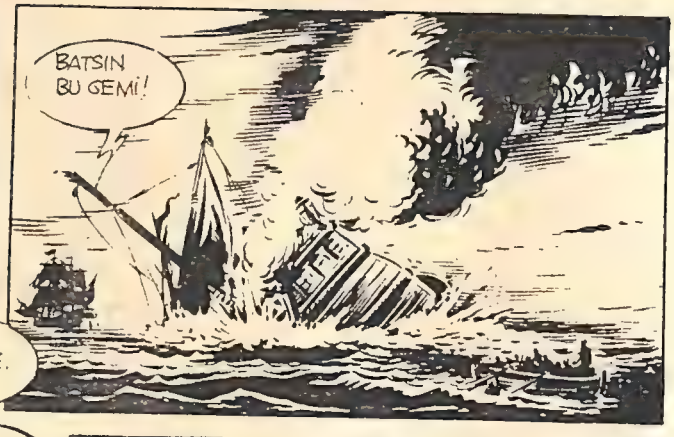
BATSIN BU GEMİ!

ŞU İKİ KİŞİYE DİKKAT ET. HİÇ HOŞUMA GİTMİYORLAR!
BÖYLECE GEMİ YENİDEN UZUN YOLCULUĞUNU KALDIĞI YERDEN SÜRDÜRMEYE BAŞLADI... O SIRADA...

SÖYLE, NORBERTO, BU GİYSİ KRALIN KARŞISINA ÇIKMAK İÇİN İYİ Mİ?
ÇOK GÜZEL EFENDİM!

BU YOLCULUKTA GÖTÜRECEĞİM ŞEYLER KRALIN HOŞUNA GİDECEK.
UMARIM BİR TERSLİK OLMAZ!

KAPLUMBAĞA ARASINA GÖNDERDİĞİM İKİ ADAM KARA KORSAN'IN İŞİNİ BİTİRSE DE BEN DE RAHAT ETSEM...

İŞTE, İSTEDİĞİNİZ SANDIK GELDİ.
BURAYA GETİRSİNLER!
İSPANYOLLAR BU DEĞERLİ ŞEYLERİ GÖRÜNCE KÜÇÜK DİLLERİNİ YUTACAKLAR.
MERAKEŞ VALİSİ NEYMİŞ ANLAYACAKLAR...
O SIRADA UZAKLARDA...
RÜZGÂR, ÇOK İYİ KAPTAN!
BÖYLE GİDERSE UMDUĞUMUZDAN ÖNCE VARACAĞIZ.
EĞERVAN GOLD'UN 21'İNDE MERAKEŞ'TEN AYRILACAĞI DOĞRUYSA AVUCUMUZUN İÇİNDE DEMEKTİR.
UNUT ONU. KARA KORSAN NASILSA ÖLECEK.
YA DEDİĞİNİ GERÇEKLEŞTİRİRSE..?
BİR KAÇ GÜN SONRA...
MERAKEŞ SULARINA GİRDİK. DAHA İLERİ GİTMEK TEHLİKELİDİR.
13

LİMANDAN ÜÇ MİL AÇIĞA DEMİRLEYELİM.
BU KATİLİ ELEGEÇİRMEK İÇİN HER ŞEYİ GÖZE ALIRIM.
SURAYA BAKIN, KARA KAYALIKLAR!
UMARIM BU KEZ WAN GULD'UN İŞİNİ BİTİRİR!
YOKSA, GEÇEN KEZ OLDUĞU GİBİ...
MERAK ETME. KARA KORSAN İŞİNİ BİLİR.
O SIRADA AMBARDA İKİ KİŞİ...
BU GECE TAM SIRASI...
TAMAM. İŞİMİZ BİTTİKTEN SONRA KAYIKLA KAÇARIZ.
BU KEZ MERAKEŞ'E ÇOK YAKLAŞTIK.
BENİM YÜZÜMDEN SİZ DE TEHLİKEYE GİRİYORSUNUZ MORGAN.
BOŞVER KAPTAN!
WAN GULD, LİMANDAN AYRILMADIKÇA KİMSE GEMİDEN İNMESİN.
GECE YARISINA DOĞRU...

HİÇ SES ÇIKMAMASI KUŞKULARINI ÇEKTİ...
KIPIRDAMAYIN!
SİLÂHINIZI BIRAKIN!
DUYMADINIZ MI?
YUTACAĞIMIZI SANDINIZ? GÖZÜM HEP ÜZERİNİZDEYDİ...
GERÇEKTEN DE KORSAN BİR KAÇ SAAT ÖNCE KONUŞMALARINI DUYMUŞTU....
BUGECE YARISI, TAMAM MI?
ALÇAKLAR!
13

DUYMADI-NIZ MI?
BİRDEN BİRE...
DİKKAT ET!
BİR YERE KAÇAMAZSI-NIZ!
HEY, DURUN!
ÇABUK, KAYIGA!
ONLARI ELİNİZDEN KAÇIR-MAYIN!

BANA BIRAKIN!
AH!
ŞİMDİ SIRA SENDE.
ANCAK BİRDEN..
...SUYA ATLAYARAK DAHA ÖNCE DÜŞMÜŞ OLAN ARKADAŞINA YETİŞTİ.

ANCAK ÇABALARI BOŞUNAYDI.

KÖPEK BALIĞI!.

AAAH...!

İMDAAAAT!

O SIRADA MERAKEŞ'TE...

YOLCULUK İÇİN HAZIRLIKLAR TAMAM!

KAPTAN'A SÖYLEYİN ÖYLEYSE, EN KISA ZAMANDA DEMİR ALALIM!

ONLARIN DERSİNİ KÖPEK BALIKLARI VERDİ, KAPTAN!

BİR KAÇ SAAT SONRA...

YOLUNUZ AÇIK OLSUN SAYIN DÜK. GÜLE GÜLE GİDİN!

SAĞOL HURTADO, BEN YOKKEN HERŞEYDEN SEN SORUMLUSUN.

BENİ GÖRÜNCE HERKES İMRENECEK.

SANA İSPANYA'DAN MEKTUP YAZACAĞIM!
GİDİŞİN OLSUN, DÖNÜŞÜN OLMASIN!
İSPANYOLLARIN KENDİSİNE BAYILACAĞINI SANIYOR.
GEMİYE HOŞGELDİNİZ SAYIN DÜK.
GEMİDE YETERLİ SİLÂH VE TOP VARDIR UMARIM.
HİÇ MERAK ETMEYİN!
ÖYLEYSE YOLA ÇIKALIM!
AZ SONRA...
BİR GEMİ GÖRÜNDÜ!
HANİ YARIN YOLA ÇIKACAKLARDI?
ONUN GEMİSİ OLDUĞUNU SANMIYORUM AMA GENE DE BELLİ OLMAZ.
GEMİYE OLABİLDİĞİNCE YAKLAŞIP NEYİN NESİ OLDUĞUNU ANLAMAK İSTİYORUM.
DUYDUNUZ DEĞİL Mİ?
19

AZ SONRA, KARA KORSAN'IN GEMİSİ YAVAŞÇA MERAKEŞ LİMANINA SÜZÜLMEYE BAŞLADI...

OLAMAZ!

BU O!

BAYRAK ONUN BAYRAĞI!

TOPLARI HAZIRLAYIN. BEN SÖYLER SÖYLEMEZ ATEŞLERSİNİZ.

JAN GULD'UN GEMİSİNDE...

BU GELEN KARA KORSANIN TA KENDİSİ...

KARA KORSAN!

YANDIK!

KARA KORSAN!

NE?

OLAMAZ BÖYLE ŞEY!
ÜZERİMİZE DOĞRU GELİYORLAR EFENDİM.
BENİ BEKLİYORMUŞ DEMEK Kİ DAHA LİMANDAN HENÜZ AYRILDIK.
PEKİ, YOLCULUĞUMU KİM HABER VERMİŞ OLABİLİR?
O SIRADA..
ATEŞ ETMEK İÇİN BİRAZ BEKLEYELİM!
BU KEZ ELİMİZDEN KAÇAMAZLAR.
MERAKEŞ'E DOĞRU DÜMEN KIRDILAR.
ELİMİZDEN KURTULACAKLARINI SANIYORLAR.
AMA YANILIYORLAR!
21

GERÇEKTEN DE GEMİ YENİDEN LİMANA DÖNMEK ÜZEREYDİ...
ÇABUK OLUN! BU KORSAN MANEVRA YAPMADAN TAM YOL İLERİ!
UMARIM LİMANA ÇABUK VARIRIZ!
RÜZGÂR BÖYLE GİDERSE ONLARI YAKALARIZ!
BU ADAMI ŞİMDİ YAKALAYAMAZSAK BİR DAHA HİÇ YAKALAYAMAYIZ.
KARA KORSAN HER TÜRLÜ TEHLİKEYİ GÖZE ALARAK MERAKEŞ SULARINA GİRMEYE BAŞLAMIŞTI...
LİMANA GİRMEMİZ OLDUKÇA GÜÇ.
ONU BUNU BİLMEM. ELİNİZDEN GELENİ YAPIN!
BARUTU DOLDURUN VE ATEŞLEYİN!
BRUM!
ATEŞ!
BROOM!
GEMİYE ATLAMAYA HAZIR OLUN!

TEK KAÇIŞ YOLLAR! LİMAN. AMA ELİMDEN KAÇAMAYACAK. ONU CANLI İSTİYORUM.
KORSANLAR, VAN GULD'UN GEMİSİNİ SÜREKLİ TOPA TUTUYORLARDI...
BOUM!
İBOUM!
İKİ GEMİ YANAŞINCA DA...
KENDİNİZİ SAVUNUN!
GEMİYE ATLAYIN!
BANG!
BANG!
BANG!
BANG!
23

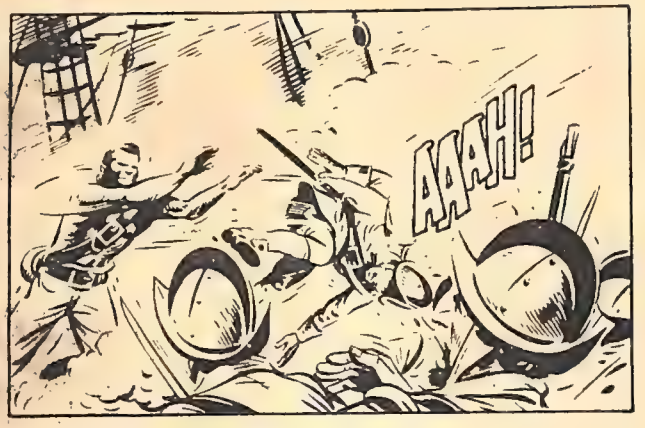

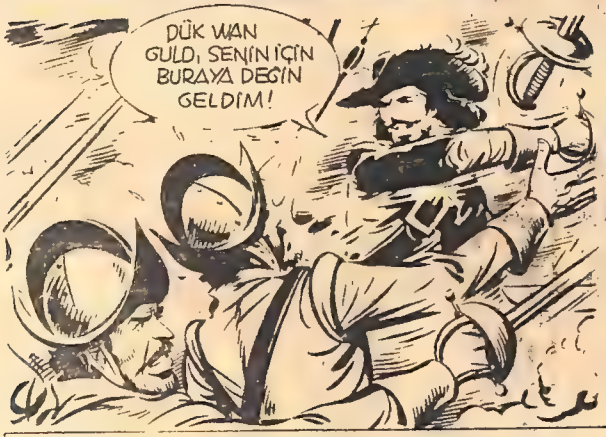

KORSANLAR BİR KAÇ DAKİKA İÇİNDE DURUMA EGEMEN OLMUŞLARDI...

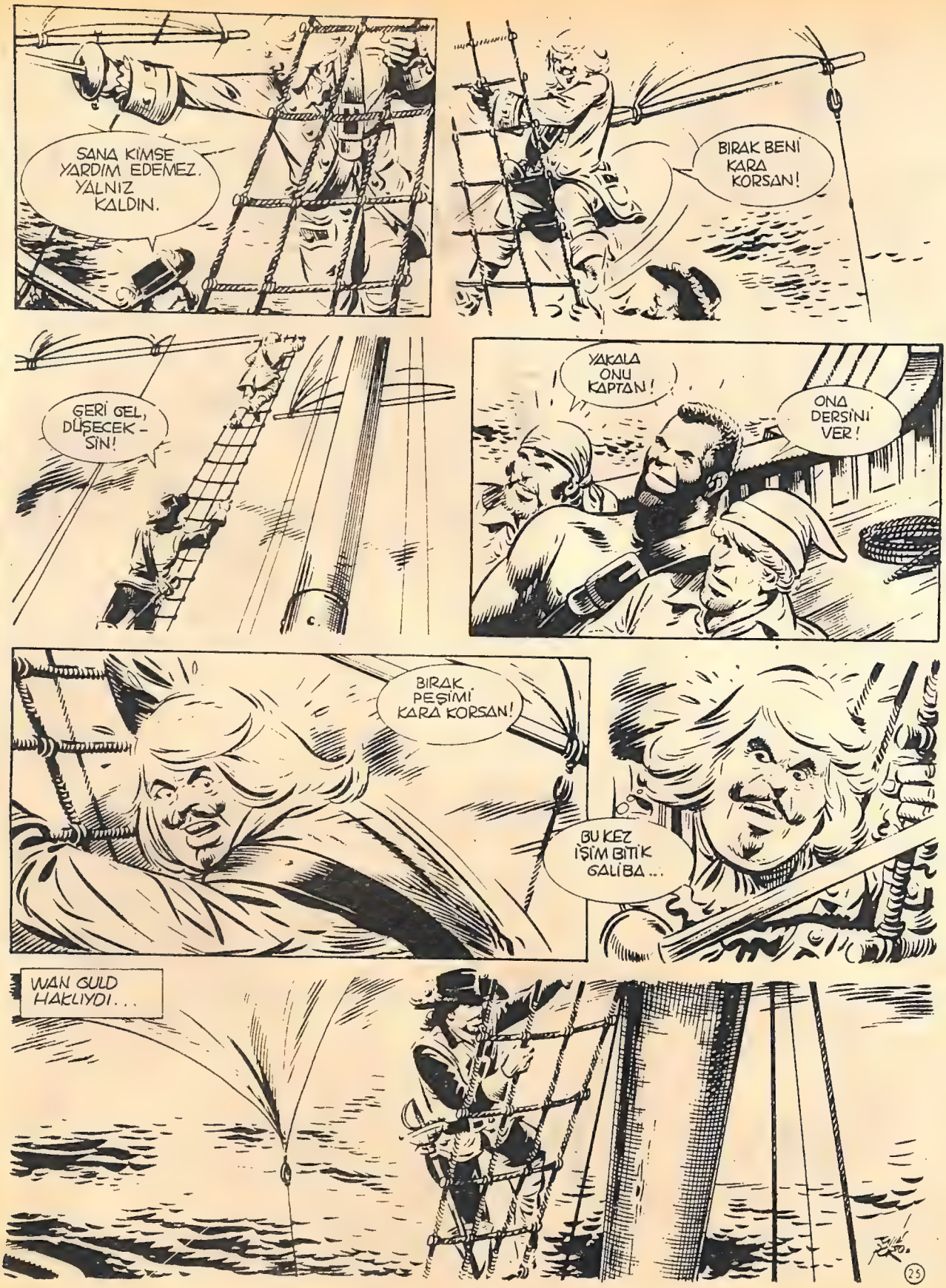
SANA KİMSE YARDIM EDEMEZ. YALNIZ KALDIN.
BIRAK BENİ KARA KORSAN!
GERİ GEL, DÜŞECEK - SİN!
YAKALA ONU KAPTAN!
ONA DERSİNİ VER!
BIRAK PEŞİMİ KARA KORSAN!
BU KEZ İŞİM BİTİK GALİBA...
WAN GULD HAKLIYDI...

YILLARDIR HEP BU ANI BEKLEDİM.
DÜK SERENİN TEPESİNE ÇIKMIŞTI...
BURAYA GELİRSE ONU HAKLARIM.
BU ADAMIN BÖYLE KİNDAR OLDUĞUNU BİLSEYDİM OĞULLARINI ÖLDÜRÜR MÜYDÜM?
DÜK, BOŞUNA YORULMA, ELİMDEN KAÇAMAZSIN.
GİT BAŞIMDAN!
AH!
ANCAK KARA KORSAN SEREN'E ÇIKMAYI BAŞARMIŞTI...
İŞTE SONUNDA ELİME DÜŞTÜN!
BURADA HESAPLAŞAMAYIZ, İN AŞAĞI!

VAY ALÇAK VAY!

AH!

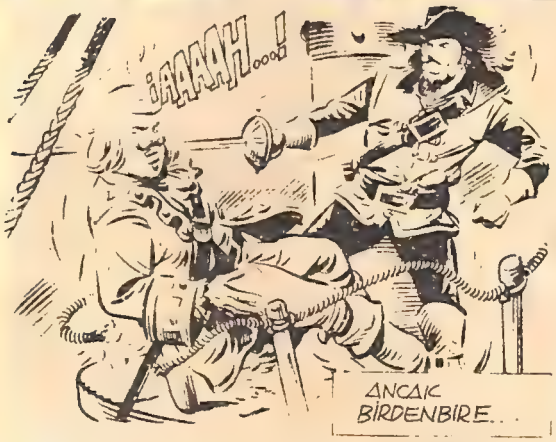
¡AAAAH...!
ANCAK BİRDENBİRE...

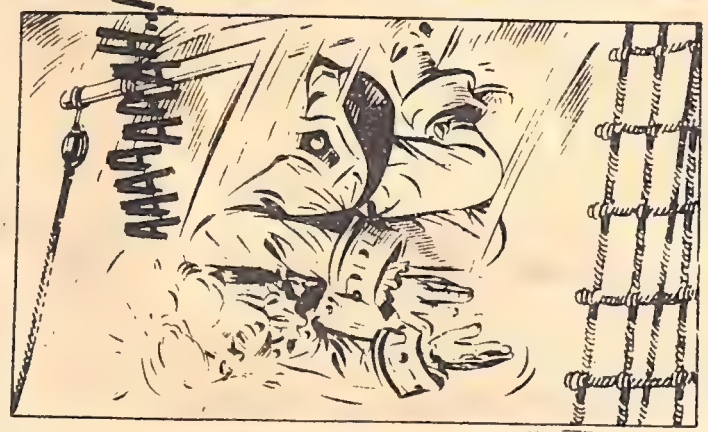
AAAAAAAH...!

DİİK YERE DÜŞER DÜŞMEZ CAN VERMİŞTİ.
ADALET YERİNİ BULDU.
BEYAZLARIN ADALETİ!

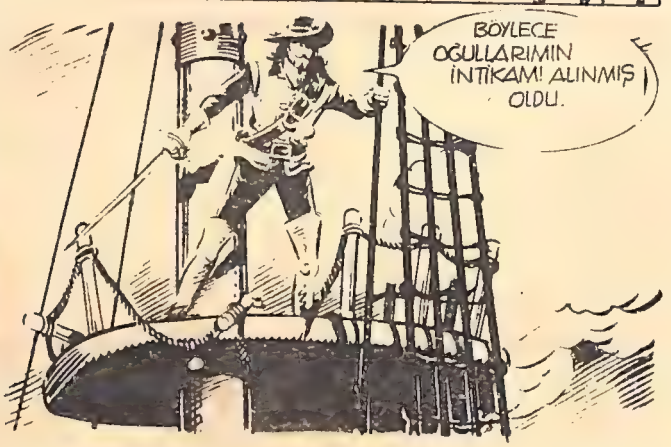
BÖYLECE OĞULLARIMIN İNTİKAM! ALINMIŞ OLDU.

GEMİDEN AYRILIYORUZ. HADİ, HEMEN!

ARTIK İNTİKAM YOK!

ÖLÜLERİ VE KURBANLARI BİR KAYIĞA DOLDURUN VE BIRAKIN GİTSİNLER.
BÖYLECE İSPANYOLLAR GEMİDEN AYRILDI.
KARA KORSAN SİZLERLE BİR ALIP VEREMEDİĞİ YOK. BENİM İŞİM DÜK İLE İDİ.
KORSANIN BÖYLESİNİ GÖRMEMİŞTİM.
ANLATSAK BİZE KİMSE İNANMAZ!
SONRA...
BU GEMİYİ DE BATIRIN!
BROOM!
BROUM!
İNTİKAMINI ALDI. SİMDİ NE YAPACAK DERSİN?
ÖNCE İLK İŞİMİZ BURADAN GİTMEK OLACAK HERHALDE.

YA SONRA NE OLACAK PEKİ?
ŞİMDİ BUNLARIN SIRASI DEĞİL.
YUKATAN'A GİDİYORUZ, MORGAN.
ORAYA DAHA ÖNCE GİTMEMİŞ MİYDİK?
ORADA GEMİYİ VE HER ŞEYİ SATIP KORSANLIĞI BIRAKACAĞIZ...
NE?
YUKATAN, KARA KORSAN'IN MEZARI OLACAK. BUNDAN SONRAKİ YAŞAMIM ORADA OĞULLARIM VE SEVDİĞİM KADINI DÜŞÜNEREK GEÇECEK.
ASLINDA BU YÜZ KARA KORSANIN AKLINDAN BİR AN BİLE ÇIKMAMIŞTI...
ÇOCUKLAR HEPİNİZ BURA YA GELİN.
YILLARDIR BİRLİKTE ÇALIŞTIK. HEPİMİZ BENİM EN GÜVENDİĞİM DOSTLARIMSINIZ.
...ARTIK EMEKLİYE AYRILIYORUM. YAPACAĞIMI YAPTIM. AYRICA YARDIMLARINIZA TEŞEKKÜR EDERİM.

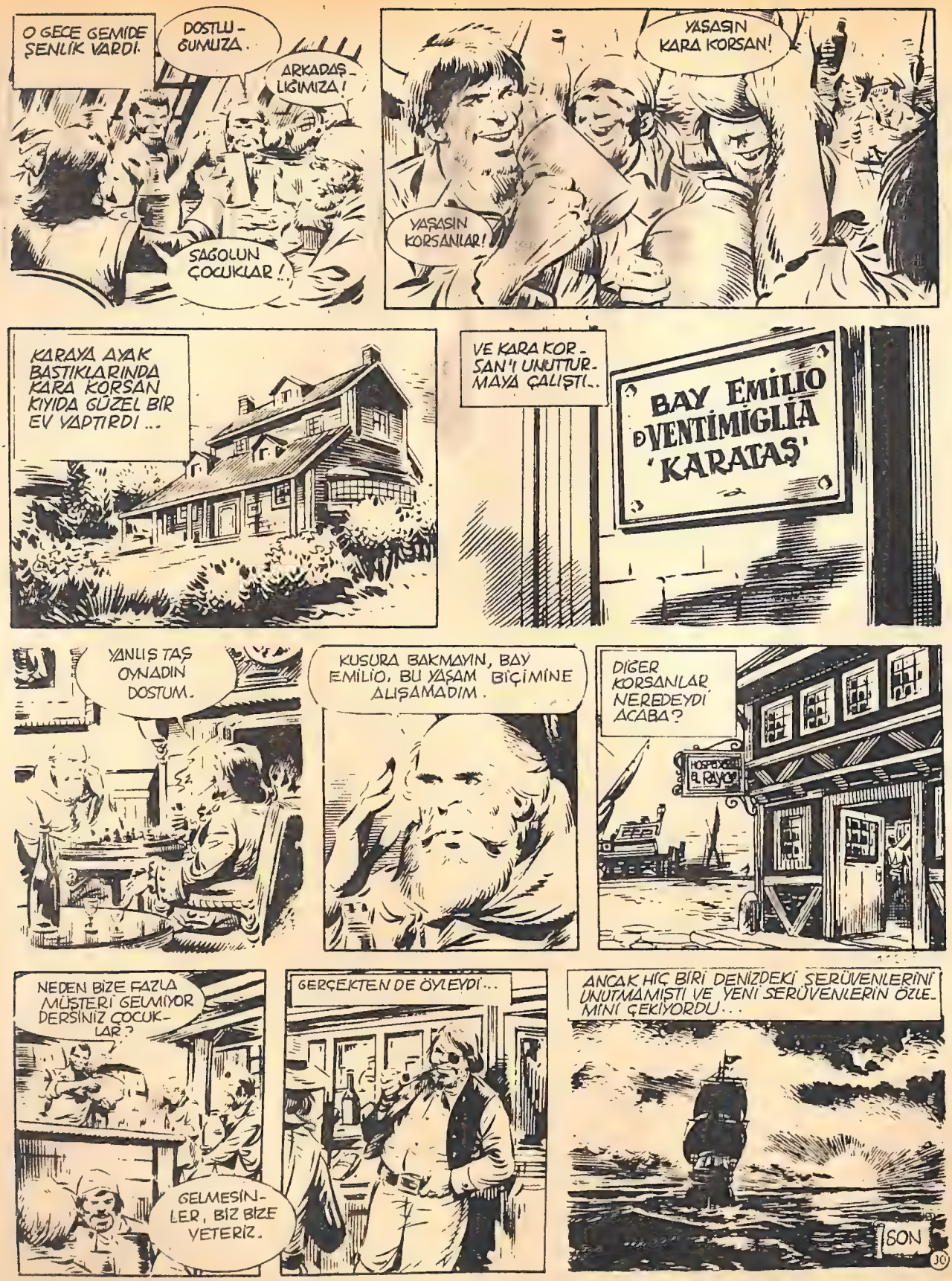
O GECE GEMIDE ŞENLIK VARDI.
DOSTLU-GUMUZA.
ARKADAŞ-LIĞIMIZA!
SAĞOLUN ÇOCUKLAR!
YAŞASIN KARA KORSAN!
YAŞASIN KORSANLAR!
KARAYA AYAK BASTIKLARINDA KARA KORSAN KIYIDA GÜZEL BIR EV YAPTIRDI...
VE KARA KOR-SAN'I UNUTTUR-MAYA ÇALIŞTI..
BAY EMILIO VENTIMIGLIA 'KARATAŞ'
YANLIŞ TAŞ OYNADIN DOSTUM.
KUSURA BAKMAYIN, BAY EMILIO, BU YAŞAM BIÇIMINE ALIŞAMADIM.
DIĞER KORSANLAR NEREDEYDI ACABA?
NEDEN BIZE FAZLA MÜŞTERI GELMIYOR DERSINIZ ÇOCUK-LAR?
GELMESIN-LER, BIZ BIZE YETERIZ.
GERÇEKTEN DE ÖYLEYDI...
ANCAK HIÇ BIRI DENIZDEKI SERÜVENLERINI UNUTMAMIŞTI VE YENI SERÜVENLERIN ÖZLE-MINI ÇEKIYORDU...
SON
30

size bir mektup var

Sevgili kardeşim Yeter,

Mektubunu aldım. Bir bilsen nasıl alıştım senin mektuplarına. Bir iki gün gecikti mi, postacıyı dört gözle bekliyorum. İlk mektuplarını düşünüyorum da, bu son mektupların ayrı bir havası var. Yazmayı iyice ilerlettin. Hani ben yazar olmaya özeniyorum ya; annem, ablam bana takılıyorlar ya, ben sana ciddî söylüyorum, uğraşsan ya asıl sen yazar olursun. Ne güzel anlatmışsın babanla ağabeylerin konuşmasını. Hele ananın durumunu. Okudukça duygulandım.

Öyleyse bu, benim sana yazacağım son mektup olacak. Köye elbette. İstanbul'dan yazarsan, yerin yurdun belli olursa gene mektuplaşırız. Dedim ya çok alıştım mektuplarına. Sana da. Evinizin insanlarını, köyünüzdekileri merak etmeye başladım. Çukurca'yı tanır gibi oldum. Bunları senin mektuplarından edindim. Onların hepsini de büyük bir zarfın içinde topladım. Geliş sırasına koydum. Zaman zaman açıp okuyorum.

Mektubunun bir yerinde şöyle diyorsun: "Okumayı ben de çok isterdim. İsteğim gönlümde kaldı. Sınavı kazanamadım. Kime ne diyeyim?"

Bu sözlerin çok, ama çok dokundu bana. Senin sınavı kazanamayışındaki haksızlığı o zaman da yazmıştım sana. Koşullarımız değişik. Sen tek öğretmenle, beş sınıfın birlikte aynı odada ders gördüğü bir okulda okudun. Ne test dersleri aldın, ne de yardımcı kitaplar okudun. Kazanamazsın elbette. Bunları önce de konuşmuş, tartışmıştık mektuplarımızda. Bunu diyecek değilim. Asıl şunu demek istiyorum. Seni çırak verecekler ya, boş zamanlarında gene okursun. Roman, öykü gibi şeyler okursun. Ben **Milliyet Çocuk** dergisinde bir romancımızın yaşam öyküsünü okumuştum. Ünlü romancımız Yaşar Kemal'in yaşam öyküsüydü bu. O da ortaokulu yarıda bırakıyor. Girip çıkmadığı işi kalmıyor. Bir yandan da eline ne geçerse okuyor. Sonunda büyük bir romancı oluyor. **İnce Memed**'ini bu yaz okudum, öyle beğendim ki... Salt okula giderek mi okur insan? Benim babam ünlü bir avukat, benim okuduğum romanların çoğunu okumamış...

Ağabeylerin benden ve mektuplarımdan hoşlanmalarına sevindim. Asıl güzeli de seni köyde bırakmamaları. Olsun. Çırak da olsan günün birinde bir sanat öğrenirsin. Televizyonda tartışıyorlar, babamla arkadaşlarının konuşmalarından öğreniyorum. Şimdi işçilerin durumu okuyanlardan çok daha iyiymiş. Onlar ağır basıyorlarmış. Onun için hiç, ama hiç üzülme. Ağabeylerine bak. Çevrendekilerle onları bir karşılaştır. O zaman işçiliğin insanı nasıl geliştirdiğini daha iyi anlarsın.

Köyden ayrılmak kolay değil. Babana da, anana da hak veriyorum. Düşün bir, orada doğmuş, orada büyümüşler. Köyden ayrılıp kente gelseler kolay kolay rahat edemezler. Alışamazlar uzun süre. Bak ne oldu? Bizim kapıcı Recep, babasını da, anasını da köyünden getirdi. Kapıcı dairesine oturuyorlardı. Hiçbir iş de yapmıyorlardı. Her işi Recep'le karısı yapıyor çünkü. Ama babası da, anası da oturmadılar. Köye döneceğiz diye tutturmuşlar. Sonunda Recep de onları bir minibüse bindirmiş, geri göndermiş. Geçenlerde babama anlatıyordu:

"Ne ettiysem durduramadım beyim. Bizim Sırtören'in (köylerinin adı) dağı taşı düşlerine giriyor. Özlemişler köyü. Burada biraz daha kalırlarsa hastalanırlarmış. Anası da iyiden iyiye zayıflamış. Köye göndermekten başka çare bulamamış."

Yaşlılar için böyle bu. Ama gençler için başka. Bir iki gün, bilemedin bir iki hafta zor gelir ayrılık. Sonra sonra alışırlar. Bunları şunun için yazıyorum. Köyden ayrılıyorum diye üzülme. Ne düşünüyorum biliyor musun? Senin İstanbul'daki yerin yurdun belli oldu mu, İstanbul'a bir gelişimizde seni arar bulurum. Şenay Ablam da senin mektubunu okuyunca çok duygulanmıştı. Ne eder eder bulur senin yerini.

Eski mektuplarının birinde şöyle demiştin bana: "Bizler büyüyünce, elimiz iş ve ekmek tutunca köylerin de durumu değişecek..." Tam böyle değilse bile buna benzer bir şeyler söylemiştin. Buna yürekten inanıyorum kardeşim. Diyelim ki ben okudum bir doktor oldum; doktor değil de kaymakam, mühendis oldum... Sen de bir sanatı öğrendin işçi oldun. İkimiz de aynı düşüncelerle doluyuz. İkimiz de yurdumuzu, halkımızı yürekten seviyoruz. Böyle olan bir biz değiliz. Bizim gibi olanlar da çoğunlukta. İşte o zaman her şey değişir. El ele, gönül gönüle veririz. Köylerimizdekiler de, kentlerimizdekiler de mutlu olurlar. Yoksa bir biz mutlu olmuşuz ne çıkar? Herkesin mutlu olmadığı yerde tadı mı olur bizim mutluluğumuzun? Bir gün büyüyünce gerçekleştireceğiz bunu. Bir gün büyüyünce.

Güle güle sevgili kardeşim. Seni hiç, ama hiç unutmayacağım...

ÖZGÜR ERTAN

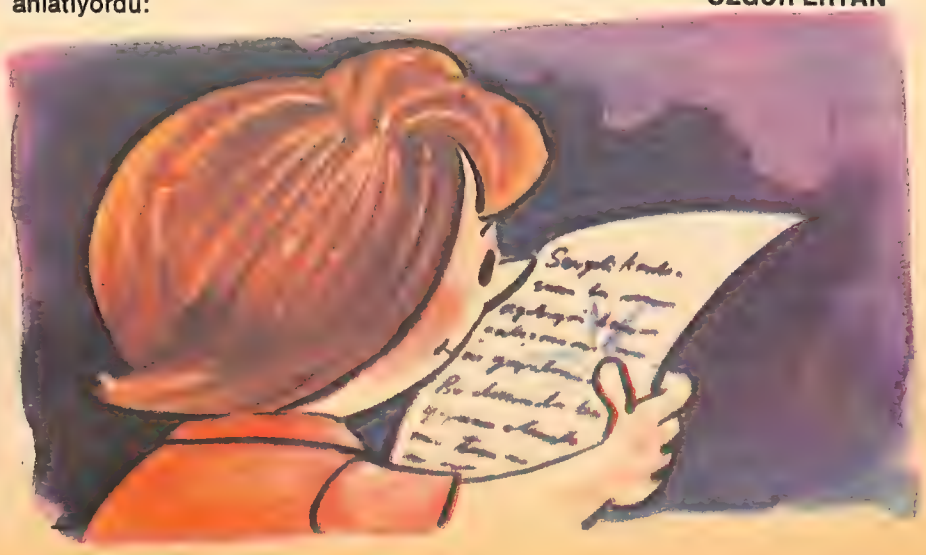

OLİMPİYATLAR

HALİT KIVANÇ anlatıyor

BİR BÜYÜK KOLEKSİYONCU DAHA: DIBIASI

talyanların su sporlarında büyük ismi, kule atlama şampiyonu Klaus Dibiasi de başarısını sürdürüyordu. İlk kez 1964 Olimpiyatları'na katılan ve gümüş madalya kazanan Dibiasi, sonraki üç Olimpiyatta hep altın madalya almıştı. 1968'de, 1972'de ve şimdi de 1976'da birincilik basamağındaydı Dibiasi... İşte Dibiasi, müthiş atlayışlarından birini yapıyor...

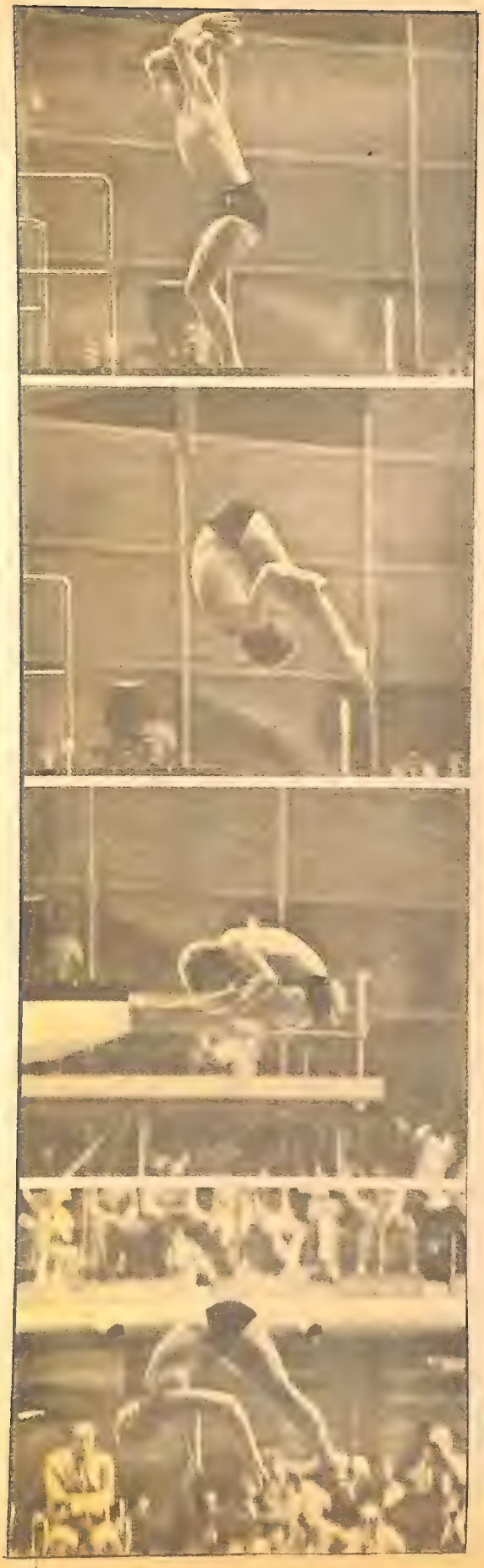

HERKES MADALYA TOPLARKEN... YA BİZ?

21. Olimpiyatlarda 21 spor dalındaki mücadele sona erdiğinde Sovyetler Birliği sporcuları, 47'si altın olmak üzere 125 madalya toplamıştı. Sonra 40'ı altın 90 madalya ile Demokratik Almanya (Doğu Almanya) geliyordu. 34'ü altın olmak üzere 94 madalya toplayan Amerika Birleşik Devletleri üçüncü sırayı aldı. Tabii bunlar resmî olmayan ayırımlardı. Olimpiyatlarda ülkelerin böyle derecelendirilmesi yoktu. Ama gene de dünya spor basını ve meraklılar madalyaları hesaplıyor ve Olimpiyatların başarılı ülkelerini, uluslarını meydana çıkarıyorlardı. Evet, herkes avuç dolusu, hatta kucak dolusu madalya toplarken... Ya biz? Hiç... Sadece katılıp dönmüştük Montreal'den...

GÖRKEMLİ KAPANIŞ

Montreal Olimpiyatları mükemmel bir törenle kapandı. Stadın bir ışık cenneti manzarasına büründüğü bu kapanışta Kanadalılar ilginç görüntüler sergilediler. İşte şefleri, çadırları, çalgıları, giysileri, okları, yayları, kısaca kendilerini tanıtan her şeyleriyle kızılderililer sahanın ortasındaydı. Kurdukları çadırları ise az sonra tüm dünya sporcuları dolduruyordu. Renkler, ışıklar arasında müzik de enfesti. Fakat Montreal'in en güçlü olayı, staddaki dev ekrandı. Bu dev ekran kapanışın da büyüklüğünü yarattı. O anda Montreal'deki dev ekranda Moskova'da yapılan tören izleniyor, Moskova'da da Montreal'daki kapanış seyrediliyordu. Aslında stada konmuş bu dev ekran, yarışmalarda da önemli görev yapmıştı. Örneğin bir yarış bitti miydi, o yarışın filmi hemen dev ekranda oynamaya başlıyor, o yarışmada yarışan sporcular da başlarını kaldırıp az önceki koşularını seyrediyorlardı. Üstelik film ağır çekimle tekrarlanıyordu da... İşte bu dev ekrandaki son yazı Montreal Olimpiyatları'nın veda anı oldu. Dünya sporcuları orada birbirine söz verirken, ekranda da **"Moskova'da buluşalım"** yazısı ışıklarla yanıyordu. Dört yıl sonra 22. Yaz Olimpiyatları'nda evsahipliği görevini Moskova üstlenecekti.

PUL KÖŞESİ

izzet kılınç

NASIL BİR PUL KOLEKSİYONU YAPALIM?

BU aşamaya geldiğiniz zaman, kolleksiyonunuzu büyütmeniz gerekiyor. Bunun için orta boy iki pul defteri daha almanızı öğütleriz. Eskiden aldığınız ve elinizde bulunan pul defterine yalnız Türk pullarından birer tane koyunuz. (Aynı puldan birden fazla var ise, yalnız birini bu deftere koyunuz.) Bu sizin asıl Türk pulları kolleksiyonunuzdur.

İkinci deftere ise, birden fazla olan Türk pullarını, yani fazla pullarınızı koyunuz. Bu defterde aynı pulları, aynı sıraya ya da aynı sayfaya koymaya özen gösteriniz. Çünkü böylece hangi pullarınızdan ne kadar stokunuz olduğunu rahatlıkla görebilirsiniz. Bu da sizin stok pul defterinizdir.

Üçüncü pul defterinin her sayfasını bir yabancı devlete ayırın. Örneğin pul defterinin birinci sayfasını Batı Almanya'ya, ikinci sayfasını Fransa'ya, üçüncü sayfasını ABD'ye, dördüncü sayfasını Rusya'ya ayırın. Ondan sonra elinize bir Batı Almanyu pulu geçince birinci sayfaya, bir ABD pulu geçince üçüncü sayfaya yerleştirin. Böylece yabancı pullarınız bir düzen içinde, göze daha hoş görünecektir. Zamanla yabancı pullarınız çoğalacaktır. O zaman her devlete belki de birer pul defteri ayırmak zorunda kalacaksınız. Bu da sizin yabancı pul kolleksiyonunuzdur.

Zamanla sizin pul topladığınızı duyan diğer dostlarınız da, ellerine geçen zarfları ve pulları size vereceklerdir. Böylece giderek pullarınızın çeşitleri ve stoklarınız çoğalacaktır.

Pullarınız çoğaldıkça, sizi ayrı bir merak saracaktır. Kolleksiyonumdaki pulların değeri ne kadardır, acaba eksik pullarım nelerdir? diye kendi kendinize soracaksınız. İşte bu noktaya gelince bir pul kataloğu alma gereksinimi duyacaksınız. Bunun için harçlıklarınızın bir kısmını biriktirerek, bir pul kataloğuna sahip olabilirsiniz. Pul kataloglarının her yıl bir yenisi çıkar, bu nedenle bir-iki yıl eski bir pul kataloğunu bir pul tüccarından ucuz fiyatla alabilirsiniz.

Böylece kolleksiyonunuzun değerini ve noksan olan pullarınızı saptayabilirsiniz.

Bazı kişiler pulların arkasında bulunan katalog numarasını ve fiyatını yazarlar. Biz size bunu kesin olarak önermiyoruz. Çünkü pulların değeri gün geçtikçe artmaktadır. Ayrıca bütün katalogların aynı numara sistemi ile numaralanmadığını görüyoruz. Örneğin aynı pul bir katalogta başka numara ile, diğer katalogta bir başka numara ile gösterilir. Bu nedenle pulların arkasına kurşun kalem ile yazılacak yazıları sık sık silgi ile silmek, pulun kâğıdını giderek inceltecek, böylece pulun değeri düşecektir.

Bana göre pulları elinizdeki kataloğa göre sıralamanız iyi olur. Pulları sıralarken, sizde olmayan pullar için yeteri kadar boşluklar bırakmayı unutmayınız. Böylece pullarınızı sık sık dizmekten kurtulursunuz. Bu işleri tamamladıktan sonra, aklınıza bir soru daha gelecektir: Bende olmayan pulları nasıl temin edeceğim? Yani pul defterimdeki boşlukları nasıl dolduracağım.

Gelecek hafta bu sorunuza yanıt vermek amacıyla, en güzel günler sizlerin olsun sevgili çocuklar.

PUL VE PULCULUK TERİMLERİ

● **ABKLAÇ:** Pulların baskısı sırasında, pul tabakalarının çok miktarda üst üste konması nedeniyle, henüz kurumamış olan pullardaki mürekkeplerin, diğer tabakanın arka kısmına (zamklı kısmına) çıkması ve pulun iki taraflı basılmış gibi görünmesi, ya da pulların tipo (★) sistemiyle basımında mürekkebin fazla miktarda verilmesi, bu nedenle mürekkebin arka kısmına geçmesine denir.

★ Matbaacılıkta kullanılan bir çeşit baskı çeşidi, baskı tekniği.

● **AMENSİSMAN:** Pul kâğıdının az ya da çok, bazı yerlerinin incelmiş, aşınmış veya örselenmiş haline denir. Fransızca bir terim olup, bizde aynen kullanılır. Bazen kısaltılmış haliyle AMENSİ olarak da kullanılır. Böyle herhangi bir nedenle kâğıdı incelmiş pul çok değer kaybeder.

● **ANTİYE:** Postada kullanılan ve üzerinde soğuk damga (kabartılmış damga) veya pul resmi bulunan kâğıtlara denir. Örneğin posta kartı, pulla zarf, band, v.b.

● **BAND:** Birbirine bitişik halde üç ya da daha fazla pul şeridine denir. Yatay ve dikey olan çeşitleri vardır. Yatay bandlar, dikey bandlara göre daha değerlidir.

● **BANDELET:** Bazı serilerin (pulların) alt dantellerine ekli birinci bir yazılı kenar bandı vardır. Bu bantların üzerinde seri ya da pul ile ilgili yazılar vardır. Bazı pullarda bulunan bu ekli kısma BANDELET denir. Dünyada bu sistemi en çok İsrail kullanır.

TAŞKIN AMCA

ANILAR gülmece masal SORU-YANIT tiyatro anılar TİYATRO fıkra

TATİL ŞARKILARI

MERHABA Can Çocuklar! Dinlenmek, her çalışanın hakkı. İşadamları, memurlar, askerler, esnaf yılda on beş gün, bir ay dinlenebilmek için bütün bir yılı yoğun bir çalışma ile geçirirler. Yaz aylarında, bir deniz kıyısında, sıcak kumsallarda yan gelip yatmak, o iyot ve sağlık kaynağı denize dalıp çıkmak herkesin hakkı... Güneşin şifa dağıtıcı, kış için enerji depolayan ışınları, büyük-küçük, çoluk-çocuk, herkesin payını alması gereken en büyük gereksinim...

Ama biz bu hafta büyükleri değil de okulluları, öğrencileri ilgilendiren yaz tatilleri üstüne söyleşeceğiz sizinle... Bütün bir öğrenim evresi süresince canlarını dişlerine takarak derslerinin üstesinden gelmek için çabalayan tüm öğrencilere selam olsun!..

Şimdi tüm öğrencilerin ortak bir sevinci var: "Ohh kavuştuk tatile!.."

Evet:
Orman bizim, dağ bizim,
Bahçe bizim, bağ bizim,
Sapan bizim, ağ bizim,
Ohh kavuştuk tatile.

Denize gireceğiz,
Zevkini süreceğiz,
Kitabı düreceğiz
Ohh, kavuştuk tatile.

Tatile kavuşmak kesinlikle güzel bir şey ama, bütünlemeleri olanların tatilleri biraz buruk geçer galiba?.. Bu nedenle, kırların, o güzelim denizlerin, ormanların cekicilliğini düşünerek kışın tüm gücümüzle çalışmak gerekmez mi? Galiba gerekir değil mi bütünlemesi olan arkadaş?

Oysa ne güzeldir şu tatil:

El ele tutuşalım,
Ovalarda koşalım,
Pınarda buluşalım
Ohh koşalım, koşalım!..

Kırlar bekliyor bizi
Olalım dizi dizi
Alalım hepinizi
Ohh gidelim, gidelim!..

Petekler dolu balla
Vazolar dolu dalla
Irmaklar dolu salla
Ohh binelim, binelim!..

Olanağı olanlar için ne doyulmaz bir zevktir, yelken kullanmak, kürek çekmek... Enginde pupa yelken dalgaları geçerken, insanın aklına Sosyal Bilgiler gelir mi? Fen mi hiç mi hiç uğramaz bu sonsuzluk denizlerine...

Yatın yelkeni pupa
Kuvvetli vurun topa
Soğuk su kupa kupa
Denizler bekler bizi

Plajın kumu altın
Denizler bekler bizi

Tatilin keyfini çıkarabilmek için hastalanmamak ister. Yaza, denize özgü birtakım hastalıklar var ki, onları yanımıza yaklaştırmamamız gerek. Yoksa, bizim o güzel tatilimizin tüm keyfi kaçar, her şey berbat, tatil zehir zemberek olur:

Koşup koşup da terlersen
Yakında deyip de çeşme
Terli terli sular içme

Her şeyin çoğu zarardır
Fazla yenen yemeklerden
Barsaklara zarar vardır

Önüne her geleni yeme
Hem sen yersen abur-cubur
Sonra derler sana obur

Güzel bir tatil geçirmenin anlam ve nedenini iyice kavrarsak, ondan gereği gibi yararlanabiliriz... Fazla güneşte, denizde kalmak, çok iyi bir dost, ancak bilinçli kullanılmadığı zamanlar da ne müthiş bir düşman olduğunu iyice kafanıza yerleştirmeniz gerekir arkadaşlar!..

Tatil olunca seyredin
Çocuklar uçar yuvadan
Kırdan, tarladan, ovadan

Uçurtma uçuran başka
Başka havuzda oynayan
Salıncağa kolan vuran

Çocuklar uçunca yuvadan
Ovalar, denizler şenlenir
Yorgun kafalar dinlenir

Beyaz, küçük gemileri
Denizde yüzdürenler var
Ah binebilseydi çocuklar!

Balık tutmayı sever misiniz? Kararında ve yerinde olmak koşuluyla denizlerde, göllerde, ırmaklarda balık tutmak ne bulunmaz, ne hoş, ne tutkulu bir spordur:

Kapandı okul kapısı
Sona erince sınavlar
Başladı çeşitli avlar

Oltanı bırak denize
Pembe gözlü, gümüş pullu
Sarı-kırmızı yollu

Bir balık çırpınır, durur,
Önce oltanın ucunda
Sonra senin avucunda

Öğüdün sırası değil ama, yazımızı küçük bir öğütle noktalayalım:

Şu iki gerçeği birleştir:
Beden sporuysa koşmak
Kafa sporu da okumak

Tatiliniz pırıl pırıl geçsin can çocuklar!

MİLLİYET YAYINLARI
YENİ ÇOCUK DİZİSİNİN
İLK İKİ KİTABINI
SUNMAKTAN
KIVANÇ DUYAR...

Milliyet
YAYINLARI

PMS
PLASTIC MODEL

Türkiye'de ilk defa...
Gerçeğin tam benzeri

CANADAIR F·86 E SABRE

PLÂSTİK MONTAJ MODELİ

- 20 PLÂSTİK PARÇA
- ULUSLARARASI 1/72 ÖLÇEK
- ŞEFFAF ALTLIK
- TÜRK HAVA KUVVETLERİ ÇIKARTMALARI
- MONTAJ BROŞÜRÜ
- TAM RENKLİ KUTU VE BOYAMA DETAYI

kırtasiyeci ve oyuncakçılardan arayınız

YİTİK 714699

POSTA İLE GÖNDERİLİR HAVALENİZ İÇİN
ADRES: PMS POSTA KUTUSU 133 - BAKIRKÖY - İSTANBUL

Fiatı: 250 TL.

ÇOCUK KLÜBÜ

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1. Bülent Güzel (Polatlı)
2. Yiğit Tarhan (Zile)
3. Aslıhan Büyüktanır (Amasya)
4. Hakan Gürsoytrak (Konya)
5. Erdem Yücel (Bodrum)
6. Nurşin Altunbay (Eskişehir)
7. Selim Okçuoğlu (Elazığ)
8. Sedef Toker (İzmir)
9. Banu Özkan (İstanbul)
10. Çağatay Günhan (Erzurum)
11. Aydın Karagedik (Ankara)
12. Esin Özakın (İzmir)
13. Güntekin Yılmaz (Erzincan)
14. Alper Soydaş (Kdz. Ereğli)
15. Pınar Muslu (İstanbul)
16. İrfan Günaydın (Trabzon)
17. Kâmile Akıncı (İstanbul)
18. Meltem Akay (Ankara)
19. Cemal Aksoy (Elazığ)
20. Ferda Gezer (Uşak)
21. Serkan Yılmaz (Muğla)
22. Lütfi Yakut (Muş)
23. Akın Gencer (İsparta)
24. Gülin Ceylan (Kdz. Ereğli)
25. E. Emine Aydın (Giresun)
26. Mehmet Uzgider (Kayseri)
27. Oğuz Andıran (Bursa)
28. Erhan Dönmez (İstanbul)
29. Recep Temizesen (Pozantı)
30. Erkan Ünüvar (Niğde)

MISTIK

MISTIK

YAZISIZ

YENİ ÇIKTI

Halil Kocagöz

ÖTLEĞEN KUŞU'NUN SONU

Milliyet YAYINLARI

uçurtma yazı yarışması

SEVGİLİ çocuklar! Bu yarışmaya birçok arkadaşınız katıldı. Birbirinden ilginç yazılar geldi. Daha önce de dediğimiz gibi bunların içinden 25'ini ödüllendirdik. Bu sayıda ve bundan sonraki sayıda ödül kazanan arkadaşlarınızın yazılarını vereceğiz. Ancak yerimiz sınırlı olduğu için ancak yazıların ilginç bölümlerini aktaracağız. Ödül kazananların tam listesini de daha sonra yayınlayacağız.

Hasan Keleşoğlu - İstanbul

Etiler'e varır varmaz uçurtmamı mavi gökyüzüne saldım. Uçurtmamın nazlı nazlı uçuşu beni sevince boğdu. Çünkü ne de olsa emeğimle yapmış olduğum bir şeyi uçuruyordum. Ayrıca "Uçurtma Diploması" da aldım. Şenlikte renk renk altıgen, malaya, dövüş uçurtmaları, kuleli uçurtma gördüm. Fakat diploma aldıktan sonra uçurtmam dengesini kaybederek mezarlıklara düştü. Uzak olduğundan uçurtmamı alamadım. Onu kaybetmemin üzüntüsüyle eve döndüm.

ÖZGÜR KUŞLAR

Semra Bozkurt - Ankara

Uçurtma Şenliğindeki uçurtmaların hepsi de biribirinden güzel, canlı ve coşkuludur. Özgür kuşlar gibi alabildiğine gökleri dolaşıp, çocuklara, insanlara, kentlere, köylere merhaba dercesine evrene gülümserler. Kimi çocuk uçurtmasıyla dertleşir; içini döker, kötü, güzel, acı, tatlı anılarını anlatır. O günün güzelliği ile düşlere dalarlar.

ŞENLİK

Hakan Deniz

11 Mayıs gününü iple çekiyordum. Nihayet beklediğim gün geldi. Arkadaşım Aydın ile birlikte uçurtmamı uçuracağım yere gittim. Çok heyecanlıydım. Uçurtmayı uçurmaya başladık. İpi sonuna kadar saldık. Artık keyfimize diyecek yoktu. Daha sonra bizim mahalleden iki arkadaş daha geldi. Onların da uçurtması vardı. Fakat bir türlü havalandıramıyorlardı. Benim uçurtmayı Aydın'a verip onlara yardım ettim. Meğerse uçurtmanın dengesini bozuk yapmışlar. Hemen onardık. Onların uçurtması da havalandı. Artık onların da keyfine diyecek yoktu. Yardım ettiğim için 25 metre kadar ip verdiler. Kendi uçurtmamın ipine ekledim. Yanımızdayken kocaman olan uçurtma şimdi ufacıktı.

UÇURTMA ŞENLİĞİ

Sedat Nalcı - İstanbul

Enişteme birlikte çok güzel bir fener uçurtması yapmıştık. Çocukluğunda babası yapmış ona bu fener uçurtmasını. Üzerine bir yığın resim yapıştırdık. Hatta Aytekin Kotil'in resmi bile vardı. Milliyet Çocuk Dergisi başlığı, çiçekler, kuşlar, kuzular neler neler yapıştırmıştık uçurtmaya... Şenlik yerinde rüzgârın çıkmasını beklerken Belediye Başkanımız geldi. Bütün çocuklar etrafını sardık, ona uçurtmalarımızı göstermeye çalıştık. Bir de bizi düşünüp şenliği düzenleyen başkanı yakından görmek istiyordum. Birdenbire onunla karşı karşıya geliverdik. Uçurtmamı alıp incelemeye başladı. Sevinçten ne yapacağımı şaşırdım. "Bu uçar mı?" diye sordu. Heyecandan birden cevap veremedim. Bir iki kere kekeledikten sonra:

— Uçuyor, diyebildim.

— Uçurtman çok güzel olmuş. Şimdi bana harbi söyle bunu sen mi yaptın? Buna nasıl cevap verebilirdim. Elbette yalnız yapmamıştım. Enişteme yaptığımızı söyleyince çevremizdekiler gülmeye başladılar. Kulaklarıma kadar kızardım. Acaba yanlış bir şey mi söylemiştim? Başkan gülerek:

— Kaçta kaçını sen yaptın? dedi.

— Yarısına kadar.

UÇURTMA ŞENLİĞİ

Yonca Aşçı - İstanbul

Uçurtma Şenliğinin yapılacağı günü heyecanla beklerken evimiz sanki bir uçurtma atölyesi oldu. Belediye Sarayındaki uçurtma atölyesinde yaptığım ve açılan sergide

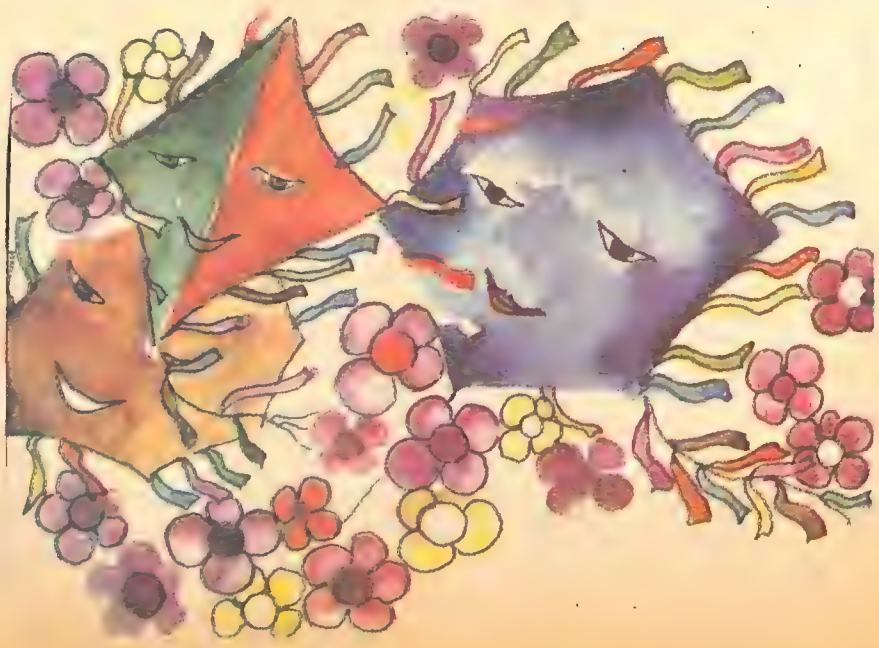

yerini alan piramit uçurtmadan başka annem ve babamla beraber dört tane uçurtma daha hazırladık. Onlar da benim gibi bu işi çok sevmişlerdi. Uçurtmalarımıza suratlar çizip boyadık, rengârenk kuyruklar hazırladık... 11 Mayıs sabahı uçurtmalarımızı kaptığımız gibi soluğu Etiler'de aldık. Yağmur nedeniyle kimsenin olmayacağını düşünürken, yanıldığımızı çok çabuk anladık. Öyle çok uçurtma vardı ki... Küçük, büyük, rengârenk. Ben de sırayla tüm uçurtmalarımı uçurdum... Kuvvetli rüzgâr ipi sürüklerken babamın eli kesildi. Ben gün biterken gururlu ve mutluydum.

GÖKYÜZÜNDE UÇAN ÇİÇEK DEMETİ

Aynur Er - Bursa

Ben kendime piramit uçurtma yaptım. Kaplama kâğıdının üzerinde biribirine kurdelalarla bağlanmış büyük çiçek buketleri vardı. Bunları uçurtmamın tam ortasına getirdim... Evimizin hemen yakınında bir tepe var. Oraya çıktım. İyi uçup uçmayacağını çok merak ediyordum. Tepeye çıkarken yanıma kardeşimi de almıştım. O uçurtmayı tutup ilerledi ve aniden bıraktı. Uçurtma kafesinden salınan bir kuş gibi gökyüzüne yükseldi. Rüzgârda dans ederek gülüyor, bana elini sallıyordu sanki. O anda çok mutluydum. İnsanın kendi emeğiyle yaptığı şeyi seyretmesi çok güzeldi. Sanki rüzgâr bir demet çiçeği gökyüzüne çıkarıp bırakmıştı. Bütün gün tepede onu uçurdum. Eve gitmek istemiyor, onu uçurmak istiyordum.

UÇURTMAMIN BEKLEDİĞİ GÜN

Bünyamin Şahin

11 Mayıs günü sabahleyin uçurtmamın eksik yerlerini son bir defa kontrol ettim. Sonra baktım ki uçurtma yerinde duramıyor; uçmak, göklere yükselmek istiyor. Ben de onun duygularını anlar gibi, "Biz seninle bugün ne uçurtmalar geçeceğiz" diye içimden söylendim. Hemen 7 arkadaşımla birlikte uçurtma uçuracağımız tepeye koştum. Uçurtmamı havalandırdım. Uçurtmamdaki kırmızı, beyaz, mavi renkli kap kâğıtları havada süzülen uçurtmamı adeta bir renk çağlayanı haline getiriyordu. Biraz sonra daha da yükseldi ve havada süzülmeye başladı. Bu süzülme gelin süzülmesine benziyor, kuyruğuna ve yanlarına taktığım renkli kâğıtlar güzelliğine güzellik katıyordu. Uçurtmaların içinde en güzeli benimkiydi. Uçurtmayı toprağa kaktığım eğri bir demire bağladım.

BALKONA TAKILAN UÇURTMAM

Aslı Ak - Adapazarı

Mahallemizdeki bazı büyükler bizim oyunlarımıza karışıyorlar. Örneğin, "Siz kız çocuğusunuz, erkek çocuk gibi koşulmaz" diyorlar. Hele uçurtmaya büsbütün karşı çıkıldı. Babam banyo sobası için tahta parçaları almıştı. Bunların arasında ince uzun parçaları görünce aklıma uçurtma yapmak geldi. Arkadaşım Mahir, bu konuda bilgiliydi. Uçurtmayı yaptık. Mahir ona "Kaplumbağa" adını koyalım diyordu. Ama ben kendi adımı koymakta direndim ve öyle oldu. Onu evimizin önündeki Kız Meslek Lisesinin bahçesinde uçurmak istedik. İzin vermediler. Caddede ise hiç uçuramadık. Otobüsler, taksiler vızır vızır gelip geçiyorlardı. O ara uçurtma, Hayriye teyzelerin balkonuna takıldı. Hayriye Teyze bana yine kızdı. "Hiç kız çocuğu uçurtma uçurur mu?" dedi. Ben onun sözünü duymamazlıktan geldim ama aslında ben de çok kızdım. Uçurtma uçurmanın ne kötülüğü olabilirdi. Annem okuldan gelince onunla konuştum. Beni bir arkadaşının bahçesine götüreceğine söz verdi. Orada rahat rahat uçursun, dedi. Annemin yanaklarından öptüm. Benim ilk uçurtma denememde işte böyle oldu.

GEZİDE O GÜN

Dilek Mart - Adana

O gün günlerden Pazar'dı. Erkenden uyandım. Çok mutluydum. Pazar günleri televizyonda film izlemeyi severdim. Ama o gün hiçbir şey umurumda değildi. Çünkü geziye gidecektik ve orada uçurtma uçuracaktık. Gideceğimiz yer Kurttepe yakınlarındaydı. Oraya gittiğimizde babamın arkadaşının oğulları uçurtmalarını çıkardı. Hemen uçurduk. İlk olarak ben uçurdum. Öyle heyecanlıydım ki, anlatamam. Uçurtmanın yerine ben uçuyordum göklerde. Uçurtma birden yükseldi. Sanki bulutlara değecekti. Sanki bulutları yere indirecekti. Ben uçurup bitirdikten sonra ötekiler uçurdu. Onlar uçururken dengesini kaybedip düştü. Ama öyle bir düşüş düştü ki, parçalandı. Çok üzüldüm ama çaresi yoktu; uçurtmayı geri getiremezdi üzülmem.

BİR AVUÇ HIRSIZ 17

yazan: nina bawden

ADAMI SIKIŞTIRIYORUZ

LGY de peşinden ayrılmıyordu. Bir süre sonra büyük caddeye çıkınca görünürde ne otobüs vardı, ne de Bay Gribble. Yalnızca Algy hızlı hızlı soluyarak Odeon sinemasının önünde duruyordu.

"Sinemaya girdi!" dedi.

"Belki de numaradır," dedim. "Sen burada ötekileri bekle."

Bisikletimden inip sinemanın bulunduğu avlunun arkasına dolaştım. Burada bir çıkış kapısı olduğunu biliyordum. Ortalıkta kimsecikler yoktu. Bir-iki dakika sonra Algy geldi yanıma. "Paran var mı?" diye sordu. "Varsa, içeri girip adamın ne yaptığına bakacağım. Eğer gerçekten yerleşmiş film seyrediyorsa dört saatimiz var demektir."

"Ne için?"

"Ne için olacak, ninenin parasını geri almak için tabiî ki!.." Algy o denli sakin söylüyordu ki bunları, sanırsınız çok olağan bir şeyden söz ediyordu ve onu hemencecik akıl edivermişti. "Gişedeki kadın sinemanın çok hoş olduğunu söyledi. Adamı bulmak pek zor olmasa gerek."

Elimi cebime attım. İki çengelli iğne, yarı koparılmış bir çiklet, bir çakı ve on-onbeş lira kadar da para çıktı.

"Bu yeterli," dedi Algy.

Beni avluda yalnız bırakıp gitti. Çıkış kapısı açılıp kapandı. Hemencecik ceketimin yakasını kaldırıp, yüzümü sakladım. Çıkanlar orta yaşlı iki kadındı. Uzun topuklu ayakkabılarıyla kaldırımın üzerinde sesler çıkararak ve Joan diye birbirinden söz ederek uzaklaştılar. Biraz sonra koşarak Rosie geldi. "Algy içeri girdi. Biz de ön kapıyı gözlüyoruz. Adam iyice sıkıştı," dedi.

"Pek de bir yararı yok, değil mi?" dedim acı acı. İzlemenin verdiği heyecanın içimden yavaş yavaş yittiğini farkediyordum. Kendimi çok boş ve umutsuz hissetmeye başlamıştım. Evet adamı sıkıştırmıştık. İyi ama ne yapacaktık ki! Nineme söz verdiğimize göre polise haber veremezdik. Parayı vermesi için adamı zorlayamazdık. "Ve sonuç olarak Algy eve gecikecek. Saat şimdiden altı buçuğa geldi. Sanırım annesi Algy'yi bundan sonra yıl boyunca dışarı çıkarmaz."

"Neyin var senin kuzum? Miden mi ağrıyor, nedir?"

Kafamı salladım.

"Peki öyleyse nedir sorun?"

Bilmiyorum." Anlatmaya çalıştım. "Yalnızca bir oyun gibi adamı izliyoruz. Planlar yapıyoruz. Ama gerçekte adama hiçbir şey yapamayacağız değil mi?"

"Algy yapacak," dedi Rosie. "Yüzünden bunu anlıyorum ki, Algy bir şeyler yapacak."

Tam bu sırada Algy koşarak dışarı çıktı. O anda Rosie'nin ne demek istediğini anladım sanırım. Gözleri ampul gibi parlıyordu ve eskisine oranla on kat daha canlı görünüyordu.

"Oturuyor ve dondurma yiyor" dedi heyecanla. "Sanırım programı sonuna dek izleyecek. En iyisi acele edelim. Bakarsın tek filmi seyredip çıkar."

Sid'e doğru koştu. Rosie'yle birlikte yanlarına geldiğimizde, Sid kafasını iki yana sallıyordu.

"Hayır, olmaz," dedi Sid anlaşılır bir sesle. "Daha önce de söylemiştim. Bu bir tür hırsızlıktır."

"Peki öyleyse," dedi Algy. Gözlüklerini çıkarıp gömleğinin ucuyla temizledi ve yeniden taktı. "Sen benden daha zekisin Sid. Belki de haklısın. Ama ben aldırmıyorum. Eğer bu yasaya aykırı ise demek ki yasa yanlışmış. Onun için de ben şimdi Leylak kulübesine gidip Bay Gribble'ın odasına gireceğim."

Sid derin bir soluk aldı. "Hiç mi kafan yok senin? Algy sen bir kuş beyinlisin. Anlattım, anlattım. Hiç mi dinlemiyorsun beni?"

"Evet dinliyorum. Ama senin de yaptığın yalnızca konuşmak." Algy dudaklarını kıstı. Bize tek tek baktı. "Gelmek zorunda değilsiniz, ben kendi kendime de giderim," dedi.

"Ben geleceğim," dedi Clio. "Hiç de korkmuyorum!"

"Ben de..." dedim gururla. "Ve o benim ninem. Birisi hırsızlık yapacaksa benim yapmam gerekir." Clio'ya baktım. "Senin de gelmek istemen doğrusu çok güzel bir davranış. Ama oraya dek seni kim bisikletinin arkasında taşıyacak ki?"

"Sen!" dedi Clio. Ve bunu söylerken de kafasını bir yana eğerek öylece gülümsedi. Bu, şimdiye dek gördüğüm en güzel gülümsemeydi. "Taşırsın beni, değil mi Fred?"

Rosie içini çekti. Mutsuz görünüyordu. Her zaman Sid'in yanını tutmaya alışkındı sanırım. "Eğer gidiyorsak, hadi!" dedi.

Hepimiz Sid'e baktık. "Ne düşündüğümü biliyorsunuz," dedi Sid. "Çok kötü bir fikir bu. Tümüyle ahlâkdışı. Ben sizinle birlikte gelmeyeceğim."

Çok kesin konuşuyordu ama yüzü de bembeyaz kesilmişti. Onun için çok kötü bir andı bu ve hepimiz farkındaydık. Şimdiye dek hep bize önderlik etmişti. Şimdi ise ilk kez ona karşı bir tutum takınıyorduk. Bisikletlerimize atlayıp eve doğru giderken hepimiz azıcık tedirgindik sanırım. Ama oradan da uzaklaşmamız gerekiyordu. Odeon Sinemasının önü soygun planı yapmak için biraz fazla kalabalıktı. Sid'i geride bıraktık. Arkama dönüp baktım. Çok ufak ve yalnız görünüyordu. Birden üzüldüğümü hissettim. Çok garip ama, bu tüm yaşamımın en hüzünlü anıydı sanki...

Dükkânların bittiği yerde boş bir arazi vardı. Bisikletlerimizi oraya çekip konuşmaya başladık.

"Birincisi," dedi Rosie, "Herkesin ev durumu nedir?" Ben ve Clio rahatız. Clio'nun teyzesi sokağa gidiyor. Ben de anneme onlarda kalacağımı söylemiştim."

"Benimkiler merak etmezler," dedim. En azından saat ona dek etmezler. Cumaları genellikle nineme gittiğimi bilirler. Ama Algy eve çoktan gecikti bile..."

Ona doğru döndük. Yüzü sararmıştı. "Aldırmıyorum," dedi. "Evet, kesinlikle aldırmıyorum!"

"Buna rağmen gene de eve telefon etmelisin hiç olmazsa" diye ısrar ettim. "Eğer etmezsen, polise haber verebilir annen. Bunun da tam sırası doğrusu!"

Algy bir süre sustu. Sonra, "Kimsede jeton var mı?" diye sordu.

Telefon kulübesine doğru yürürken sanki kurşuna dizilmeye gidiyormuş gibi cesur gözüküyordu.

Onu izleyip telefon kulübesinin çevresinde dolaştık. Bize biraz titrek bir gülümseme gönderdi. Telefon almacını tutan ellerini öylesine sıkmıştı ki, elinin üzerindeki deri beyazlaşmıştı. Bize çok uzun gelen bir süre telefonla konuştu ve sonra kapatıp dışarı çıktı. Alnı biraz terlemişti ama gülümsüyordu.

"Ne dedi annen," diye sorduk.

Omuzlarını silkeledi. "Hiç önemli bir şey değil," dedi. "Ona sinemaya gitmek istediğimi ve eğer bu yüzden bir patırdı çıkartacak olursa, on beş yaşına gelir gelmez okulu bırakıp çırak olarak bir yere gireceğimi söyledim." Gülümsemesi yüzüne yayıldıkça yayılıyordu. "Ondan sonra telefonu kapatıverdim," dedi.

Clio ağır gözükmemekle birlikte bisikletimin arkasında bayağı yük oluyordu. Leylak kulübesine doğru giderken hiçbirimiz konuşmadık. Hepimiz derin düşüncelere dalmıştık. En azından ben dalmıştım. Bayağı bayağı korkuyordum doğrusu. Sid, yasal açıdan söylediklerinde haklıydı. Bırakın hırsızlığı, bir de üstelik bir eve girecektik gizlice. Bu, bizim Ölüm Duvarında yaptığımızdan daha kötüydü. Sadece izinsiz bir yere girmek değil, bir eve gizlice girmek ve soymaktı.

Sinirlerimi bozmamak için başka şeyler düşünmeye başladım. Ninemi son gördüğüm gün aklıma geldi. Ne denli kederli, sessiz ve içine kapanıktı. Bay Gribble'ın parasını çalması yeteri kadar kötüydü ama daha da beteri, bir güvenci sarsmış olmasıydı. Ninem ona insan olarak bakmış, insan olarak güvenmişti. İşte bu çok berbat bir şeydi. Parasını geri almak ninemi mutlu etmeye yetmeyecekti. Ama hiç olmazsa birtakım harcamaları karşılayacağı için ninemi dertten kurtaracaktı. Örneğin, Gribble'ın odasının elektrik parası, Sağlık Bakkalına olan borcu gibi...

Leylak kulübesinin önünde durduğumuzda, "İçeri birinin girmesi gerekiyorsa, ben gireceğim," dedim kesin bir tavırla.

Algy karşı çıkmak için ağzını açtıysa da, Rosie onu susturdu. "İlk işimiz, evi iyice incelemek olmalı. Ve tabiî ki, gürültü yapmaktan kaçınmalıyız. Bay Gribble'ın sinemada sakin sakin oturması bizim için iyi sayılırsa da evin içinde sayısını bilmediğimiz kadar başka adamlar var. Sonumuzun hapisane olmasını istemem doğrusu," dedi.

"Ben aldırmıyorum," dedi Algy.

Rosie ona şöyle bir baktı. "Elinden geldiğince daha az salak olmaya çalış bari Algy Beecham. Sen aldırmasan da, ben aldırıyorum, Clio aldırıyor, Fred de..."

"Çocukları hapisaneye göndermiyorlar aslında," dedim. "Islahaneye gönderiyorlar."

Algy yalvararak, "Ama bu işin dışında kalmak istemiyorum" dedi.

HAFTAYA:
HIRSIZLIK KOMİTESİ

Doğa ve Çocuk

TUT, korkma", dedi Belkis Acar, "Bu böcek zararsızdır. Bak, şuralarından tutarsan hiç kımıldayamaz bile. Sen de onu daha yakından inceleyebilirsin." Yanındaki küçük oğlan çocuğunun gözleri heyecandan faltaşı gibi açılmıştı. Tutsam mı, tutmasam mı diye düşünüyor, korktuğunu söylemeyi yakıştıramıyordu erkeklik gururuna. Bir kere daha: "Al, tut şimdi, korkma" diye tekrarladı. Belkis Acar. Benim bile içim bir tuhaf olmuştu. Üç, dört santim uzunluğunda, kafasında ileri geri sallanan antenleri, koyu siyah sert

Ormanda neşe içinde piknik yapan çocuklar (solda ve karşı sayfada)...

kabuklarının iki yanından bir Z harfi çizercesine uzanan ucu çengelli üç çift ayağıyla kıskaç ağızlı, vahşi görünüşlü bu kara böceği Belkis Hanım, "Tut" diye bana uzatsa tutabilir miyim acaba diye düşünürken, böcek çoktan el değiştirmiş, küçük parmakların arasına geçmişti bile. Çocuk, bir süre ilgiyle inceledi böceği. Hem de onu kendi parmakları arasında tutabilmenin zevkine vara vara inceledi. Sonra birden bir küçük ceylan çevikliğiyle sevinçli çığlıklar ata ata, arkadaşlarına göstermeye koştu o garip yaratığı. Onaltı çocuk birden üşüştüler başına.

Belgrad ormanındaydık. Günlerden Cumartesi, çok güzel bir Mayıs sabahıydı. Güneş, orman, temiz hava, ve cıvıl cıvıl yaşama sevinci saçan onaltı küçük afacan.

Bu küçük afacanların hepsi de, Doğal Hayatı Koruma Derneği'nin "Doğa ve Çocuk Haftası" nedeniyle açmış olduğu bir resim yarışmasında doğayı en cana yakın, en saf biçimde temsil eden güzel resimleriyle en iyi dereceleri kazanmış olan çocuklardı.

"Çocukların doğayı tanıyıp dünyada kendilerinden başka canlılara da yaşama hakkı vermeleri gerektiğini anlamalarını sağlamalıyız", diyordu Belkis Acar. "Onlara doğayı tanıyıp sevmeyi, içinde yaşadıkları ve yaşamlarını borçlu oldukları doğayı koruyup, korunmasına yardımcı olmayı öğretmek büyüklerin görevi. Bu dünya yalnız bizim sahip olduğumuz bir barınak değil. Onu bütün doğal güzellikleriyle, hiçbir iyi niteliğini eksiltmeden bizden sonrakilere devretmeye çalışmalıyız. Bunu sağlayamazsak çocuklarımıza ve bizden sonraki kuşaklara ne tür bir gelecek vaad edebiliriz?"

Dünyada bu sorunun bilincine varmış binlerce klüp, dernek ve enstitüler gibi, Belkis Acar'ın başkanlığını yaptığı Doğal Hayatı Koruma Derneği de, işte bu amaçla kurulmuş. Genciyle, yaşlısıyla derneğe üye olan her Türk vatandaşının emeği var yapılan çalışmalarda. Doğa korunmasının önemi ve gereği üzerinde Türk toplumunu, özellikle gençleri bilinçlendirmek amacıyla eğitsel alanda çeşitli faaliyetlerde bulunuyorlar. Ülkemizde ve dünyada hava, deniz ve karaların her gün daha fazla kirlenmesi, binlerce hayvan ve bitki türünün acımasızca yok olma tehlikesiyle başbaşa bırakılması gibi doğanın karşı karşıya geldiği sorunlarla ve insan yaşamını da gittikçe daha büyük bir tehlikeye sokmakta olan bu bilinçsizliğe artık bir son verilmesi gerektiği inancı ile güçlerinin yettiğince savaşıyorlar.

Ülkemizin yüzlerce büyük kuruluşu içinden bir tek bir banka uzatmış yardım elini onlara. Bankanın desteği ve işbirliği ile doğadaki tüm canlıların önemini yansıtan projeksiyon ve film gösterileri, sergi ve konferanslar düzenliyor, broşür ve afişler bastırıyor, resim, karikatür ve fotoğraf yarışmaları tertipliyor, kazananlara ödüller dağıtıyor. İlkokullarda öğrencilerin doğaya gözlemci-koruyucu bir anlayışla bakmalarını sağlayan anketler yapıyor. (Bu anketlerde Milli Eğitim Bakanlığı da yardımcı oluyor), ülkemizde nesli tükenmekte olan kuş ve hayvanları (leylek, leopar gibi) saptıyor, korunmaları gerektiği hakkında yetkili otoriteleri uyarıyor. Bir de, 3 ayda bir yayınlanmakta olup tamamen doğaya ilişkin konuları içeren bir duvar gazetesi çıkarıyorlar. Bu gazete, tüm Türkiye liselerine Millî Eğitim Bakanlığı'nın izni ile bedelsiz olarak gönderiliyor.

"Bütün bu çalışmalar çok ufak görünebilir belki", diyor Belkis Acar, "Ama ülkemizde doğa korunması konusu yeni yeni önem kazanmaya başlıyor ve bu yapılan ufacık çalışmaların ilerde atılacak büyük adımların başlangıcı olmasını umuyoruz." Doğa ve çevre sorunlarına çözüm bulmayı vaad etmiyor bu dernek. Bilimsel yönden çözüm bulmak için araştırma yapabilecek bir toplum hazırlamaya çalışıyor. Dikkatleri biraz da doğaya çekmek, görmeyen gözlere doğayı ve doğal dengenin önemini gösterebilmek amacındalar. Yeni nesillerde bu konuda uzmanların yetişmelerini sağlayabilmek istiyorlar.

Onaltı küçük afacan, Doğal Hayatı Koruma Derneği üyesi iki abla ve bir ağabeyle birlikte "keşif" gezilerinden döndüler. Piknik sepetleri açılmış, masa kurulmuştu. "Yemekten sonra gene gezecek miyiz?" diye soruyorlardı. "N'olur bu sefer daha uzaklara gidelim, göle gidelim, balıklara gidelim," diyorlardı.

Büyük bir iştahla atıştırılan güzel piknik yemeklerinden sonra, çocuklar ormanın resmini yapmaya başladılar. Yarım saat sonra resimleri bitmiş olacak, gezinin ikinci bölümü başlayacaktı.

Belgrad ormanında o güzel Mayıs günü doğa ile başbaşa olmanın mutluluğunu tatmakta olan onaltı küçük çocuk, belki de yarının büyük ressamları, bilim adamları, mühendisleri, teknisyenleri, öğretmenleri, doktorları olacaklar. Fakat her şeyden önce onlar yarının anne ve babaları olacaklar. Doğayı sevecek ve sevdirecekler. İnsan türünün yapısına uygun bir yaşam sürebilmemizin doğayı korumamıza, kendimize ve gelecek kuşaklara saygımıza bağlı olduğunu bilecek, öğretecekler.

Doğal Hayatı Koruma Derneği, 1979 Çocuk Yılı nedeniyle geçen yıl Mayıs ayında yardımcı banka eşliğinde İstanbul ilkokullarına yönelik ilk "Doğa ve Çocuk Haftası"nı düzenlemişti. İkinci "Doğa ve Çocuk Haftası" nedeniyle bu yıl da çeşitli yarışmalar ve gösteriler ile 26-31 Mayıs günleri arasında kutlanan bu haftanın benimsenerek yurt çapında yayılmasını arzu ediyorlar.

Doğa ve çocuğun birbirlerini ne derece çektiklerini anlayabilmek için onları gerçekten iç içe, kucak kucağa görebilmek gerekiyor.

● **GÜL TEKDAĞ**

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- GÜROL TÜRKÜM: Yaşım 12. Boş zamanlarımda mektup ve spor yaparım, ayrıca şiir yazarım. Yazışmak istiyorum. Adres: Başak Sok. Gökşin Ap. 46/13 Küçükesat-ANKARA
- GÖKSEL GÜNAY: Yaşım 13. Kitap okumayı ve spor yapmayı severim. Pul koleksiyonu yaparım. Fenerbahçeliyim. Yazışacağım. Adres: Doğancılar Kasap Veli Sok. No: 10 Daire: 14 Üsküdar-İSTANBUL
- ERDEM DENİZKUŞU: Yaşım 10. Mandolin ve melodika çalarım. Şiir yazmayı, kitap okumayı ve spor yapmayı severim. Galatasaraylıyım. Dergi okurlarıyla yazışmak adres: 1359Sok. No: 10 Kat: 1 Alsancak-İZMİR
- KEREM ESİN: Yaşım 8. Boş zamanlarımda kitap okurum. İngilizce ve mandolin dersi almaktayım. Pul koleksiyonu da yapmaktayım. Yazışmak istiyorum. Adres: Yüzbaşılar Mah. No: 3/3 4. Sok. Değirmendere - KOCAELİ
- OSMAN ÇAKIROĞLU: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Karikatür yapmayı, fıkra yazmayı, film seyretmeyi, spor yapmayı severim. Galatasaraylıyım. Yazışmak istiyorum. Adres: Köprü Mah. Murat Sok. No: 27/1 İpsala-EDİRNE
- BÜLENT ŞARLAN: Yaşım 10. Boş zamanlarımda pul biriktirir, futbol ve basketboldan hoşlanırım, müzik dinlerim. Yazışmak istiyorum. Adres: Yahya Çavuş Cad. 4. Sok. No: 5 Ezine-ÇANAKKALE
- MUSTAFA TOPAL: Yaşım 14. Dergi okumayı severim. Pul, yaprak, eski para koleksiyonu yaparım. Seyahat etmekten ve yüzmekten hoşlanırım. Dergi okuru arkadaşlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Zafer Mah. Sipahiler Cad. No: 50 Bergama-İZMİR
- CANTÜRK DEDEOĞLU: Ortaokul 2. sınıf öğrencisiyim. Yaşım 12. Pul ve yabancı para biriktiririm. Milliyet Çocuk Dergisi'ne büyük ilgi göstererek 2 yıldır takip ediyorum. Spor, resim ve uzay bilimleriyle ilgilenirim. Benimle yazışmak ister misiadres: Karabulduk Nahiyeti Halkalı Köyü Keşap-GİRESUN
- ÖMER TOMRUK: İlkokul 3. sınıf öğrencisiyim. Boş zamanlarımda kitap okumayı ve şiir yazmayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Topbaşı Mah. 88 Evler Sok. No: 100/1-A ZONGULDAK
- UĞUR İKİZ:; 11 yaşındayım. Boş zamanlarımda kitap okumayı, sinemaya gitmeyi severim. Sevimli hayvanları okşamak, müzik dinlemek, televizyon seyretmek hoşuma gider. Benimle mektuplaşmak isterseniz çok sevinirim. Adres: Beşeylül Cad. Karacay Mah. No: 67 Nazilli-AYDIN
- HAKAN CANTINAZ: Yaşım 10. Pul ve kart koleksiyonu yaparım. Derslerden en çok Matematik dersini severim. Ders saatleri dışında melodika çalarım. Adres: Ataköy 2. Kısım H 4 Blok D: 18 K: 18 Bakırköy-İSTANBUL
- ŞENOL KÜLLÜ: Yaşım 13. Müzik dinlemeyi, spor yapmayı ve kitap okumayı, karikatür çizmeyi de ayrıca severim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İstiklâl Cad. Etibank Üstü No: 19 Kat: 7 MERSİN
- HALİL FISTIKÇI: Yaşım 13. Sanatçı posterleri biriktiririm. Boş zamanlarımda müzik dinler, futbol ve basketbol oynarım. Galatasaray'ı tutarım. Sarı-Kırmızılı renklere gönül veren kız ve erkek arkadaşlarımla mektuplaşmak isterim. Mektupları cevapsız bırakmayacağımı söylerim. Adres: Kozak Göbeller Köyü Bergama-İZMİR

OKURDAN OKURA

KİTAPLAR VE BEN

Gece gündüz okurum.
Sayfaları doldururum.
Her gün gözlerim için,
Bir şifa okurum...

Gece gündüz yazarım,
Heceleri dizerim,
Hastalanıp yatarak,
Etrafımı üzerim...

Acil şifa isterim Tanrı'dan.
Mahrum etmesin yaradan.
Beni dertli bırakmasın Tanrı.
Sevsin her zaman.
Beni dertli bırakmasın Tanrı,
Güldürsün her zaman...

ONUR KONYA

YEŞİLAY

Nice insanlar vardır ki,
Ev halkını döver, tekmeler.
İçki yüzünden,
Başı derde girer.

Kimi insanlar vardır ki,
Cezaevlerine girerler.
Çoluk, çocuk perişan,
Üzgün üzgün beklerler.

Yeşilay kurumu var iken,
İçki içmek ne demek?
Yeşilaycı olalım,
İçki içenleri kurtaralım.

BAHTIŞEN ÜLKEN

Resim : BENGÜ ÖZKAN

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

23 NİSAN

En güzel bayramdır
23 Nisan
Çocukların bayramıdır
23 Nisan

Atatürk bizi çok severdi
23 Nisan'ı armağan etti.
Biz de onu çok severek
Kutluyoruz bu bayramı.

ERAY DOĞANOĞLU

ÇİÇEKLER

Ne güzeldir çiçekler,
Hep güzellik verirler,
Soldukları zamansa,
Mutsuz olur insanlar.

Çiçeğin üstünde büyür,
Orda yaşar arılar.
Kelebekler, böcekler,
Çiçeksiz yaşayamazlar.

Evleri süsler çiçekler,
Yiyecek de sağlarlar.
Evlere renk verirler,
Kokularıyla sevilirler.

ZEYNEP ŞAFAK

AĞACIMI KESTİLER

Bir ağacım var benim,
Çok severim ben onu,
Adını zümrüt koydum,
Yeşillik dolu bir dalı.

Yazın yemyeşil olur,
Sonbaharda sararır,
Kışın kar yağdı mı,
Kardan adam oluşur.

Akşam bir rüya gördüm,
Ağacımı kesmişlerdi,
Hiç inanmamıştım ama,
Oturup ağlamıştım.

Sabah uykumdan kalktım,
Güzel ağacıma baktım,
Rüyam gerçekleşmişti,
Ağacım orada değildi.

İnanmayınca buna,
Arkama dönüp baktım,
Burada ağacım olmaz mı,
Ağzımı açıp kaldım.

GİZEM TUNA

OKURDAN OKURA

SEVGİ

Sevgi denen şey,
Yok mu dünyada?
Neden susuyorsunuz.
Sevmeliyiz her şeyi
Olmaz böylesi
El ele verip yüceltmeli
Sevgi denen o gerçeği,
O güzel sözleri
Gelin sevip sayalım
Arkadaş, kardeş olalım
Sevginin varlığını kanıtlayıp
Mutlu olalım.

ONUR KONYA

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Bana bilgi öğrettin
Bana okumayı yazmayı bellettin
Bana annelik şefkati gösterdin
Benim sevgili öğretmenim.

Ben esas sevgiyi sende buldum
Acıyı, tatlıyı senden öğrendim
Seni merakla dinledim
Benim sevgili öğretmenim.

Annem, babam olmasa da
Sen oldun annem, babam
Dertlerimi paylaştın
Yavrum deyip beni bağrına bastın.

Artık benden ne dilersen dile
Senin için bu can feda
İstersen öl de bana ölürüm
Benim sevgili öğretmenim.

MERAL HEPER

OKURDAN OKURA

ANNEM

Ne güzeldir benim annem,
Bizi büyütür, besler.
Ne zaman hasta olsak,
Yanımızdan ayrılmaz.

Sevgili anneciğim,
Sen baldan da tatlısın.
Çiçeklerden de güzelsin;
Her şeyden de yücesin.

EBRU AYYILDIZ

DÜNYA ÇOCUKLARININ ÖZLEMİ

Savaşlar olmasa
Çocuklar ölmese
Hepimizin evi ocağı olsa
Bütün dünya çocukları mutlu olsa.

Mektuplaşsak beraberce
Eğlensek gündüz gece
Hiç küsmeden, darılmadan
Oynasak hiç usanmadan.

Ülkemizi tanıtsak onlara
Tanıtsalar bize ülkelerini
Gezsek onların ülkelerini
Gezseler bizim ülkemizi.

Ayırmasalar din, dil, ırk diye
Ayırmasalar zengin, yoksul diye
Hep bir arada oynayabilsek
Çiçekler arasında gezebilsek.

ESİN YÖRÜK

Resim : HAKAN MENEKŞE

TÜRKİYE TARİHİ

EDİP ALŞAR

Milliyet YAYINLARI

YARDIMCI KİTAPLAR

BİP®

Bip bip, bip.... bip....
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım.
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

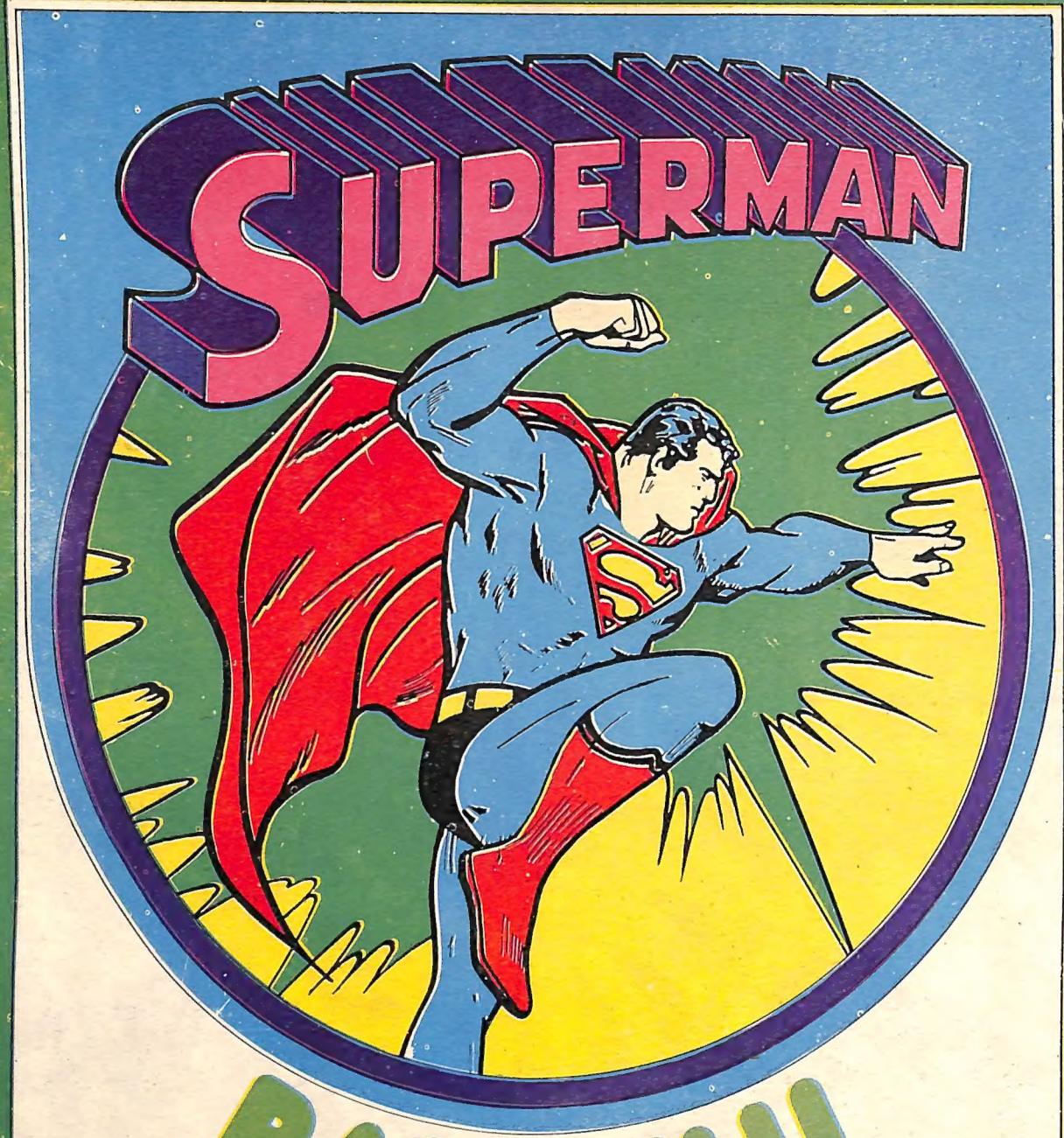

BALONLU ÇİKLET

Superman'ın serüvenleri Superman çikletlerinde...

DANDY